

Eesti=Ma Rahwa
Lühikenne

Palwe=Kamat;

Seäl sees on

Hommiko=, Shto=, Kirrifo= ja
muud kaunid Palwed,

Mis

üks wagga Kristi=Jnnimenne

Iggapaaw ja iggal aial omma
Hinge kasjuks woib tehha.

Trükkud 1785 Nastal.

Joan. Kam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Waim, ja, kes tedda
kummardawad, peawad tedda wai-
mus ja tões kummardama.

Armas Sõbber.

Meed kallid käsud ja tootused, mis läbibi
 Jummal on käskinud palwet teha, ja too-
 tanud kuusda, peavad meile maenitsusseks olles-
 ma, et meie omna sure hinge hädda püame viete
 tunda, ja omna helde Jummalala käest abbi ot-
 sine. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab
 meid aidata. Surem hulk mõtleb, et nemmad
 ei moista luggeda egga palwet teha, sepärrast
 jätavad nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda
 armo, mis Jummal heal meiel neile tahhab an-
 da. Nemmad mõtlewad, et Jummal illusad
 ja targad sannad tahhab, ja et palwe wägga
 raske assi on; se läbibi tewad nemmad ennestele
 suuret kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib
 wäljaspiddistest sannust, kui temma meie südda-
 me pohja issi läbbikattub ja ärratunneb? Tem-
 ma teab ja moistab nende häddaliste fallajamad
 mõtted ja õhkamisfed. Sepärrast moistab keige
 rummalam innimenne palwet teha, kui temma
 omna hädda sees keigest süddamest Jummalala pos-
 le õhlab, ja JEsusse pärrast abbi pallub nisug-
 guste sannadega, mis hädda issi õppetab, sest se
 palwe on Jummalala mele pärrast, ja kulukse
 temmalt heldeste. Kõrged ja hooplikkud san-
 nad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sed-
 da ta wihtab. Sepärrast pea enam nurret
 süddame kui sannade pärrast, et sinno palwed
 ja õhkamisfed ühhest pattustpõdrjast ja usklikest
 süddamest tulleksid.

Üks raske assi on se palwe neile, kes sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummalala pole ennast pöörda. Gest kuida woib üks innis menne, kes hädda sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks inimenne, kes omma^a patto hädda ei tunne, õigest süddamest luggeda? Gest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga usfu sedda abbi ja waimolikko õnnistust, mis temma omma JEsusse käest woib sada. Sepärrast pallu omma JEsust, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees diete teada saad; küs sesinnane hädda-tundmine saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamissegaga allati omma JEsusse pole kissendada, senni kui temma omma armoga sulle abbi^s tulleb.

Need palwed, mis sinna süit ramatust leiad, peawad sinnule õppetusses ja juhhatamisses ollema, et sa ka isse õppid omma ennese sannade ja õhkamistega Jummalala käest abbi otsima ka omma iholikko rõ jures.

Pühha Waim on keigeparras õppetaja, kes õiget palwet, mis Jummalala mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram. 8, peat. 26 salm: Pühha Waim tulleb meie nõdruste appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui kohhus on; agga sesamma Waim teeb palwed meie eest õhkamistega, mis ükski ei woi ülesrääkida.

Kui

Kui Jummalal Waim sind hirmutab sinno pattude parrast, siis sa õppid tõsised pattust-põõrmissel palwed teggema, ja kui temma sinno kurbad süddant Jummalal armo ja pattude andeksandmisselga rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat rõnoga kita ja tänuada.

Keik innimesed peawad käl luggema, agga keik ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma pattude parrast hirmo ennese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja Jesusest üksipäinis abbi otsiwad; needesammad õppiwad meie Jesanda Jesuse pühhasi Issa meie palwest, mis, ja mit wisi nemmad peawad diete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe õppetab Jummalal rigi asjad kui üllemad ainiid keige essite palwettega takanoudma, siis annab Jummal peäleki, mis ihho toidusseks tarwis lähhab.

Se palwe mis su saantaga tehakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui südda sedda himmustab, mis su pallub; agga kes aiawiteks ehk wisi parrast ja üksipäinis omma mõkkadega lobbiseb, se ei sa ommast palwest ühtegi kasso, waid suremat hukkatust sesamma liajulgusse parrast, et temma karwala süddamega ja ilma kindla ussota wottab Jummalat palluda. Separrast maenitseb Jakobus ommas ramatus 1 peat. 6-8. salmist sadik: Innimenne pallugo uskus, ja ärgo olgo mitte kahhe wahhel: Sest kes kahhe wahhel on, se on merre laenede sarnane, mis tulest aetakse ja kaksipiddi heidetakse. Sest sesamma inimenne ärgo mõrtelgo, et temma middagi Jesanda käest saab.

Katsipiddise süddamega mees ei olle kindel ei ühhegi omma wiisi sees.

Sepärrast on se üks õige palkve, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himmoga Jummalala pole õhjad, ja temmaga süddame ja suga kõnneled, kui üks laps omma islaga, ehk orri omma isandaga. Kui sinna ommas süddames heal meel Jummalala peäle mõited, sans nadega ehk sanuata, siis on se üks õige palkve, ja Jummal on tootatud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel miidage pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma mõistab, ja wannemad ei holige illusist sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma kawwalusjeta on, temma sanna ussub, temma käest abbi otsib ja otad, se on temma mele pärrast. Temma teab ja mõistab keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume; temma woib ja tahha ka paljo ennam tehha ülle sedda, mis meie pallume ehk mõistame. Kui meie Jummalaga ommas palkwes õppiksimi räkima, kui üks laps omma emmaga; kül meie siis pea saaksimi tunda, kui helde ja armoliine meie Jummal on. Agga kui meie palkwed ja õhkanissed Jummalala mele pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wiikama, mis Jummal kelab; sest kuida woib Jummal sinno palkwet kuulda, kui sinna weel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei sall? Sest nenda on kirjotud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal pattusid ei kule, waid kui kegi

Jum-

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahtmissse järtele, sedda tuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Jesa. 1, 16-19 salm. Peste ennast, puhhastage ennast, saatke ommad kurjad teud mo silma eest ärra: seiske kurja teegemast; õppige head teggema; noudke mis kohhus, saatke ülleannetumad õige tele, moistke kohhut waeste lastele, selletage leste-naeste asjad ärra. Et tulge siis, ja selletagem ommad asjad issekestis, ütleb Jehowa: Kui teie pattud on kui elle-punnased rided, siis peaxwad nemmad ni walgeks sama kui lummi. Kui nemmad punnased on kui werre-karwa rie, peaxwad nemmad ommeri walge willa sarnatseks sama. Sepärrast kui sinna niüd tahhad, et Jummal peab sinno palwed kuulma ja sind aitma, siis peab se sinno surem murre ollema, et sa teikist pattust omma JEsusse pole ennast pörad, ja usklikto süddamega temma nimmel sedda taewast Jsa pallud. Agga se pallub JEsusse nimmel, kes issiennast omma pattude pärrast wihkab, ja ei arwa ennast middagi hea wäärt ollewad, agga JEsusse waggadusse ja talli lunnastamisse peäle lodab, ja selle pärrast üksipäinis Jummalale käest teik armo ja abbi otab. Sesuggune astub JEsusse sees ja JEsussega omma palwega Jummalale ette ja pallub issiennese, omma üllematte, wannematte, sugulaste, häddaliste, waenlaste ja teikide innimeste eest, ja Jummal wõttab JEsusse pärrast sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda JEsusse nimmel pallutakse.

Sel wiisil, armas risti-
 innimenne, pallu niid
 Jummalat isstarranis. et temma sinno siddame
 ennam ja ennam amberpörafs, ja ni-
 ägguse me-
 le sulle annafs, et sinna ikka armastad,
 mis Jummal armastab, ja wiikad,
 mis temma wiikab, ja ussüd mis
 temma neile on tootanud, kes
 temma janna kuulwad ja tedda
 armastawad. Kui janna niid
 Jummalat tonnini ei olle nenda
 armastanud, siis wötta warsi
 se kindla nou pidada, et sa
 eddespidi ühtegi ennam ei tahha
 armastada, ku omma JEsust,
 ja sedda, mis temma mele
 pärrast on. Ja ehk kül sinno
 kurri sidda, kurrat, ja ma-
 ilm sind püüdwad keelda,
 siis ärra wässi mitte ärra
 pallumast ja Jummalat
 tootust uskumast; siis saad
 sinna rõmoga tunda, et se on
 tõssi, mis meie helde JEsus
 ütleb: Jggauks, kes pallub,
 se saab, ja kes otsib, se leiab,
 ja kes kopputab, sellele
 tehakse lahti: se on, temma
 palwet kuulkse. Armolinne
 Jummal juhhatago sind
 tõe sisse, Amen.

Üks palwe, mis sees
 meie pallume, et
 meie ommad palwed
 siddamest
 woiksime teha.

Sh! taewane Jsa,
 armolinne Jummal,
 minna ollen üks
 pattune mulla-
 tüf ja ep olle
 wäärt, et ma
 ommad käd ja
 filmad taewa
 pole tõstan
 sind palluma;
 agga et sinna
 issi meid ol-
 led kasknud
 palluda, olled
 meile ka toot-
 anud, es sa
 meie palwed
 tabhad kuulda,
 siis tean minna,
 et mo palwed
 JEsusse
 Kristusse
 pärrast sinno
 mele

mele parrast on. Alita siis, armolinne Jummal, et minna õppin õiete JEsusse nimmel waimus ja tões palluma. Liguta minno süddant, oh helde Jsa, omma sõrmega, tühjenda seddasamma keigest tühjast mõttest. Pühhitse minno su, ja panne issi need sannad minno teele peäle, mis ma sinno ette pean üllestõrkima. Panne mo silmad ja kõrwad kinni, et ma ühtesgit ei nä egga kule, mis siin ilma peal on, waid et südda, meel ja mõttest woiksid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed, ja peasta mind keigest häddast JEsusse Kristusse parrast, Amen.

Hommiko = Palwe.

Sh! helde, armolinne, keigewäggerenne Jummal, meie Jsandana JEsusse Kristusse Jsa, minna tannan sind keigest süddamest, et sinna mind minnewal õsel olled armuolikkult hoidnud, et minno hinge waelased mind ei woidnud hukkada egga rikkuda. Sinno nimmel olen minna ommast ihholikkust unnest üllestõusnud, sinno pole pöran minna enmast wiwitamatta, sest et sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste lüa ja pühhitseda. Är rata mind ka nüüd ja järgeste ülles woimolikkust patto unnest, et minna pääw päwalt woiksin õiete moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse sündimisse polest, ja kuida minno kurri südda ifka puab need kaddurwad, ilmalikkud ahiid ja himmud suremaks ja kallimaks

piddada, kui need waimoliikkud aännid ja him-
 mud. Anna mulle, armas taewane Jssä, ar-
 mo, sedda minno suurrt söggedust tunda ja kah-
 hetseada, ja peästa mind sest hirmsast rummalus-
 sest. Anna ja kaswata minno sees õiget usko,
 waimoliikko tarkust ja wägge, iggapäwa sinno
 sanna hästi tähele panna sedda ükspäinis us-
 kuda, ja wihtada keik kurjad nõuud, mis kur-
 ratist, kurjaist innimestest ja minno kurjast süd-
 damest mulle antakse, et minna sinno arms ja
 iggapäwase kahhetsemisse ja pattust-põõrmisse
 läbbi woiksin omma wanna kurja süddant sur-
 retada keige pattude ja kurja himmudega. Se-
 pärrast hoia mind, keigewäggeram Dümisteggia
 seltsimatsel päwal kurrati kuusatusse eest, et
 temma mind needmisse ja wandmisse, liajomis-
 se, wargusse, laistusse, petmisse, sannakuul-
 matta ello ja mu pattude läbbi omma wõrkude
 sisse ei sa, agga se läbbi minno waese hinge ärra
 ei hukka. Pühhitse mind agga, kallis pühha
 Waim, et se uus innimenne, ehk uus südda,
 meel ja mõtte iggapäaw woiks ettetulla, ja ei
 mitte silmakirjaks innimeste nähhes, waid Jum-
 mala ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Alita
 mind siis ka, armas taewane Jssä, et ma om-
 ma tööd teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes in-
 nimeste mele pärrast püab olla, waid et ma
 woiksin omma wannematte sanna kuulda, wag-
 ga süddamega Jummalat kartes, ja hea melega
 tehha, mis nemmad käsivad. Anna mulle ar-
 mo, et minna ka nende sanna wõttan kuulda,
 kes wägga waljud on, ja mind liga tõga wae-
 watwad, et ma nisugguste wasto ei murrise,
 waid

waid kindlaste ussun, et ka se minno heaks peab tullema, kui minna kannatlik olien, sest et keik peab heaks tullema neile, kes Jummalat armastawad. Zuhhata mind nenda, armas taewane Issia, tanna ja iggal aial, et keik minno mõtte, teggo ja ello woiks sinno mele pärrast olla. Sinno hõleks annan minna omma hinge ja ihho, wannemad, suggulased, keige-ennamiste keik wagaad risti-innimesed; sinno pühha Waim wallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno jures, et se kurri waenlane minno peale ei sa woimust, Amen.

Õhro = Palwe.

SH! helde, armolinne, keigewäggewam Jummal, meie Issanda Jeesuse Kristusse Issa, sind tannan minna keigest süddamest, et sinna mind minnewal päwal omma sure armo ja wäe läbbi olled hoidnud ja kaitsnud, et kurrat omma karowalussega mind ei woinud hukkada. Minna ei olle mitte wäärt keige se armo, mis sa minnule nowelt põlwest siit sadil ja ka tannapäärs olled teinud. Mis tanno woin minna sinnule se eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte, waid sinna ütled: anna, mo poeg, mo tüttar, omma süddant minnule, ja olgo sinno te ehk tahtsinne minno mele pärrast. Minno helde Issa, se tead, misuggune kurri südda mul on, se ei tahha mitte sinno teed armastada, waid ikka laia tee peäl läia, mis hukkatusse sisse satab. Wotta sedda kurja süddant minno seest, ja paranda

randa pääw päwalt minno eksitusfed, ja te mind
 õige usso läbbi kolbawaks, et minna omma pat-
 to hädda süddamest tunnen, kahhetsen, ja omma
 Onnisteggia Jesusse Kristusse pole korwaste
 hoian, kes ükspäinis wägger on minno patto
 harwad parrandama, ja minno ihho ja hinge
 pühhitsema. Tulleta minno mele, et kui se tän-
 napawane pääw on lõpnud, nenda ka minno
 ello päwad peawad otsa sama, ja et sinna siis
 igga ühhega tahhad arro piddada, kuida temma
 siin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta
 sedda möda, kui iggauts saab teinud, olgo hea
 ehk kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha
 murret minno hinge eest piddada, et minna woik-
 sin tänna ja igga õhto omma wiggadusfed ja eks-
 titusfed sulle süddamest ülestunnistada, ja nende
 wasto abbi otsida ja leida. Oh Jessand! mae-
 nitse mind allati omma pühha Waimo läbbi.
 Anna mulle andeks Jesusse Kristusse minno
 Jessand pärrast keif minno eksitusfed ja pattud,
 mis on teädawad ehk teadmatta, misga minna
 sinna wasto ollen eksinud, ja puhhasta minno
 süddant neist armolikkult. Hoi mind selfinnat-
 sel õsel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja är-
 rata mind homme warra ülles, et minna ue pä-
 waga woiksin ue ello sees kaja, keigest lihha ja
 waimo rojussest pühha Waimo abbi läbbi en-
 nast puhtaks tehha, ja sedda pühhitsemist lõppe-
 tada Jummalala kartusses, Kristusse minno õn-
 nisteggia pärrast, Amen.

Hommiko = Palwe Pühhapäwal.

SH! Keigewäggewam Jummal, ja Issa, ma
 ja taewa Eoja, sinno jure ma tullen, sinno
 ette langen minna põlveli mahha ja tännan sind
 keigest süddamest, et sa mind selfinnatsel õsel om-
 ma armo tibadega olled kaitstud, ja kurja wai-
 mo ja temma seltsi eest armolikkult hoidnud.
 Separrast peab minno südda ja su sinno helde
 armo kulumata. Sulle olgo au, kitus ja tänno
 nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa
 tahhaksid mind selfinnatsel päwal ja iggal aial kei-
 ge kurja eest hoida. Sinno holeks annan min-
 na omma hinge ja ihho, omma ello ja keit, mis
 mul on, ominod mõtted ja sannad. Sinista
 sinna, oh helde Jummal! minno sissetullemisse
 ja wäljaminnemisse. Olgo se päärw mul õigeks
 pühhapäwaks; et ma muud ühtegi ette ei wõts-
 ta, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi
 sinno nimmi saaks pühhitsetud, ja sinno riit
 meie sisse tulleks. Arra lasse mind mitte üks-
 päinis omma uledega tänapäärw sind tenida.
 Te lahti minno südda, et so sanna woiks sinna
 sisse tungida. Alita, et ma sinno sanna ja jut-
 lust hea melega kulan, meles pean ja omma ello
 se järrele parrandan. Sel esimesest päwal olled
 sinna, Keigewäggewam Jummal, sedda esimest
 walgust lonud, oh! ärra jätta minno süddant
 siis mitte pimmedusse sisse, waid ütle ka nüüd
 omma Keigewäggewama sannaga, et sinno wal-
 gus ka minno süddames peab toustma, et ma
 keigest rummalussest saaksin peästerud ja kui üks
 wal

walgusse laps woikſin ellada, JEsusse Kristusſe, ſe töſſiſe walgusse pärraſt, Amen.

Oh-to-Palwe Pühhapäwal.

Sggawenne ja armolinne Jummal, ma lidaſ
ia tännan ſind ſüddameſt, et ſa mind tännan
pääw keige kurja ja lohjo eest olled hoidnud.
Sa olled mind omma pühha ſannaga rohkeſte
ſöötunud ja minno hinge jahhutanud; keſt on min-
no ſüdda rõmus, ja minno hing lidaſ ſind ſinno
helduſſe ja armo pärraſt. Ma pallun ſind ka
allandikkult, hoia ja laitſe mind weel eddeſpiddi
keige hinge ja ihho kurja eest. Alua mulle armas
Jēſa, ſedda armo, et ma unneſke patto ei te, waid,
et keit, miſ ma mötlen ellik nään, pühhaſt Wai-
muſt woikſ tulla. Eſamma Waim wötko keit
hirno minno ſüddameſt ärra, et ma julgeſte Jē-
ſuſſe Kristusſe nimmel maggan, ja homine war-
ra rahho ja hea terwiſſega ülleſtouſen. Ärrata
mind õigel aial ülleſ, ja ſata mind rõmoga min-
no tö kallale minnema, ja ſeddaſamma ſinno
tahtmiſſe järrele teggema. Ja kui ſe aeg tulleb,
et ma keſt ilmaſt pean ärraminneſt, ſiis ſeiſa ſin-
na truiſte minno jures omma abbiga, et ma ſur-
maga nenda woitlen, et ma ſedda ärrawoidan,
JEsusse Kristusſe ſurma woitlemiſſe pärraſt,
Amen.

Hommiſko-Palwe Eſmaspäwal.

Sh! miſ paljo head olled ſinna, armolinne
ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rah-
ho

ho ja hea terwissega sedda päwa ollen sanud uäheha. Kuida pean minna sind keige sinno heategemiste eest tannama? Ei maksa middagi sinno ees, mis sinno käest ei tulle; siis läkkita sinna isse mulle omma pühha Waimo et ma temma juhhatamisest ja nou läbbi, sulle tanno annan, ja, mis mulle tarwis lähhäb, sinno käest pallun. Wotta mind selfinnatsel päwal omma warjo ja kaitsemisse alla, et minno hinge ja ihho waenlased ühtegi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, armas Jssa, et ma middagi ei hakka egga löppeta ilma sinnota. Onnista minno tö ja teggeminne. Ehkita mind keige pühha kumbede ja wiisidega. Anna armo, et ma woiksin omma pattude pärast ärdaste nutta, ühhe ue ja waimolikkõ ello sees ellada, ja pääw päwast Jummal taikusse sees kaswada. Selfinnatsel päwal olled sa, wäggen Jummal, ärralahbutanud sedda wet, mis taewa peäl on, kus pilwed on ja linnud lennawad, sest weest, mis ma peäl on. Oh! se patto wessi on wägga tousnud minno süddames; lahuta seälsammas ka ärra sedda patto wet, et mo südda woiks sinno Paradisiks sada, ja seäl sees usk, armastus ja kannatus kaswada, uenda et pärrast ükski pat mind sinnu ei lahuta. Sinnust ma pean kinni, siis kule mind ka JEsusse Kristusse pärrast, Amen.

Oheto = Palwe Esma päwal.

Oh! iggawenne Jummal, minno keel peab järgeste sinnust räkima, ja ütlemä: kidetud olgo minno helde Jssa, sest temma teeb minne hinge,

gele, ja ihhule palju head, temma heldus kestab iggaweste. Gesamma sinno heldusse pärrast pallun minna sind: kaitse omma wäega mind ja keik, mis sa mulle olled annud. Olle sinna mulle issti warjaks, ja olle mulle armolinne, sest so peäle lodab minno h ng. Minna heidan ennast nüüd JEsusse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sinna agga, oh Israeli kaitsta! ei uimu egga magga. Tõsta siis omma palle walgust minno peäle, kui ma maggan. Minna ollen, armas Jummal, ristmisse läbbi sinno armsa Poia JEsusse Kristussega temma surma sisse mahhamaetud; siis te mind ka temma üllestousmisse sarnatselks, et ma siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige pühhadega surel wiimsel üllestousmisse päwal sinno tootud armo- ja au- rigi sisse saan, Amen.

Hommiko-Palwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast sinno pole, et ma enne sinnoga rägim, enne kui ma innimestega hakkam räkima, ja enne kui ma omma tõ kallale lähhan; enne tannan minna sind sinno heateggemiste eest, ja pallun sinno käest õnnistust, et minno tõ ja teggo saaks õnnistud ja sinno tahtmisse järrele tehtud. Mu olgo sulle kolm-aino Jummalale, sest sinno armo läbbi tousel minna praego ülles; sinno arm on mind sel õsel hoidnud, ja on rahhoga mo waese pattuse kehha lastnud hingada. Et agga se õ möda läinud, ja pääw meile hakkab paistma; siis ärra jät:ra sinna, oh armas JEsus! sa õigusse päilik, mind mitte pimmedusse, ja süddame sõggedusse sisse,

stsse, waid haffa nenda minno süddames paiste ma, et iggäuks saaks nähha, et Sinna mo sees olled. Sel päwal olled sa maad lahbutanud merrest ärra, et Ma kuiwaks sanud, ja olled sedda selsamal päwal pude, rohho ja keige sugguste rohtudega ehitanud. Minno südda on, parrago Zummal! weel kui üks wessine so, mis head wilja ei kanna; siis lahbuta sinna, armas Zummal, minno süddant ka sest patto weest, et se saaks tahhedaks ja heaks, ja et ma saatsin ühhe pu sarnatseks, mis jõe äres on istutud, mis omma wilja annab ommal aial, ja kenne lehhed ei pudden. Oh Issand! aita ja-anna, mis ma so kääst pallun, Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Shto = palwe Teisipäwal.

Selde Issa, sinno armo läbbi on se tämmäne päärw möda lainud, ja jouan ikka ennam surma pole. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et sa mulle aega annad ennast pattust pöördä, ja et sa miind ep olle äkkitse surma läbbi siit ilmast ärrakoreistanud. Sedda head tahhan minna sinno pühha Waimo läbbi ikka meles piddada, ja se pärrast keigest süddamest sind kuta. Ma pallun sind, minno ello armastaja: Anna mulle weel ni paljo aega, et ma woin patto peäle woimust sada, ja omma hinge waenlased omma jalge alla tallada. Sedda pallun minna sinno kääst keigest süddamest; sest minna polle, parrago Zummal! weel mitte nisuggune, kui minna kül sinno sanna järtele peaksin ollema. Kinnita se nou minno sees,

et hakkän patto wasto sure hole ja murrega pan-
nema, ja püan sind, oh helde Jummal! kätte sada,
et ma teys ilma sinnota ei ella; waid et sa minno
sees omma armo ja waega woiksid ellada. Se
asja peale mötteldes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun sind: Arra lasse mind mitte sind arras-
unnustada, waid anna armo, et ma omma wodi
heites sind meles pean, ja homme üllesartades
siinust hakkän räkima. Siis tean minna töeste,
et mul ei sinni ühtegi kahjo. Sedda pallun min-
na ka Jeesuse Kristusse, pärrast, Amen.

Hommiiko = Palwe Reiknädalil.

SH! sinna suur Jummal, kes sa isfi walgus
olled, ja ellad ühbe walgusse sees, kuhho üks
ei ei sa, ja siiski ni armolinne olled, et meil waes-
tel lubba on, sinno pühha palle ette tulla sind pal-
luma; sepärrast tullen minna ka selsinnatsel hom-
miiko tunnil, ja niikkutan omma süddame põlwoed
sinno ette, ja tännan sind sinno sure armo eest,
mis sinna mulle keik minno ello aial olled näitnud.
Sest sinno armo läöbi ollen minna weel ellus, ja
ollen sedda päwa sanud nähha. Sa olled mind
omma warjo alla wõtnud, truiste mind kaitse-
nud, ja omma wäe läöbi keige kurya eest hoidnud
nenda, et ma hea terwissega omma tööd woin
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tul-
leb, et sa sel päwal sedda päilikko, ku, ja need
tähhed olled lonud. Needsammad tewad truiste
sedda, mis pärrast nemmad on lodud. Oh! siis
arra lasse mind ni meletu olla, kuineed, kes sest
ei holi; mis meie kohhus on sinno tahtmissse jär-
rele

rele tehha. Tulleta ikka sedda mo mele, et sa lass
sed omma pärlikko turjade ja waggade ülle ülles
toustä, ja lassed wihma jaddava õigede ja ülle
kõhtuste peäle, et ma woiksin sinno jälgede sees
käia, ja armolinne olla omma liggimesse wasto,
kui sinna taewane Jssä armolinne olled. Kitku
siis, helde Jssä, minno süddamest ärra keik wih
ha, wihkamist, kadde dust ja tiggedust; anna
mulle üks pehme südda keikide innimeste wasto,
et ma ka omma waenlastele woiksin head tehha,
head neile sowida, ja nende eest palluda. Keik
muud head, mis ial weel sinno käest tulleb pal
luda, sedda anna mulle, armas Jummal, roh
keste minno Sunniste ggia, JEsusse Kristusse
pärrast, Amen.

Oheto = Palwe Käsknädalil.

SH! õige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meie
peame ka õiged ja pühhad ollema, nenda kui
sinna olled. Ägga minna waene pattune pean
tunnistama, et ma issiennesest ei olle egga õige
egga pühha, ja süiski teed sa mulle paljo head; ja
hoiad ja kaitsed mind, nenda kui ja tännapäwa
ge olled teinud. Sepärrast kida Jssandat, min
no hing, ja ärra unusta mitte ärra, mis head
temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma pal
lun sind, hoia mind pärrast weel nenda, kui ja
tännine mind olled hoidnud keige kuria ja kahjo
eest. Lasse mind ikka ilma liamurreta ja kartus
feta rahho sees maggada; ja sinno walgus ei lah
ku minno süddamest, jesi sinna, oh Jssant! wal
gustad keik pimmedust ja sөгgedust. Heida arms

minno peäle, ja anna mulle keik pattud andeks; peästa mind minno patto häddast; pesse mind puhtaks minno ekutussist, ja pühhitse mind läbbi ja läbbi. **Istaud**, kule minno heält, kui ma õse sinno pole huan, ja wõtta mind kuulda kui mo sudda sind otsib. Ärra wõtta omma kat mitte minnuft ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha, sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda lotust ka minno sees **Jesusse Kristusse**. pärrast, Amen.

Hommiko = Palwe Neljapäwal.

Selde ja armolinne Jummal, kes sa meile head tehhes ärra ei wässi, waid keikile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tännamatta; minno kohhus on selhinnatsel hommiko tunnil sind tännada, sest sinno arm kes tab iggawest, ja sinna ep olle mitte waatnud minno pattude peäle, ja ep olle neude pärrast mind mitte nuhelnud; waid sa olled mind omma tibat dega katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud, ja et ma sedda päwa jälle ollen sanud nähha. Anna armo, et ma sedda päwa ei pruugi pattuks, waid sinno auuks ja minno hinge õnnistusseks. Hoia mind sel päwal ja iggal aial ebba usso wiiside ja kombede eest, et ma mu asja peäle ei loda, kui ükspäinis sinno peäle. Sa olled käsknud, et ma omma palle higgi sees omma leiba pean sõmma, ja seks olled sa kuus päwa seädnud, et meie nerde sees omma tööd peame teggema. Anna omma armo, et ma keiksuggust tööd, mis ial ette talleb, ju'geste ja rõmoga ärrateen, ja sinno käest õnne ja õnnistust pallun. **Õnnista ka, armolin-**

ne Jummal, keif, mis ma ette wottan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tööd ärra = unnus = tada; waid et ma tööd tehhes sinno peäle mötlen, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Dunista keif, mis sinna mulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal olled lonud need liinud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret meie eest piddanud, enne kui meie weel ollime lodud, et meie neist piddime toidust sama; nenda pea nüüdke weel murret meie eest, ja lasse liinud taewa al, ja kallad keige wette sees siggida. Keige = ennamiste agga taida mo südda usso, armastusse, kannatusse ja pühha kumbedega, et ihho ja hing saaks üllespetud. Te sedda armolinne Jummal, JEsusse Kristusse, pärrast, Amen.

Shto = Palwe Neljapäwal.

Helde taewane Jssa, minna tännan sind süddame ja suga, et sa päwa ja död lonud, ja olled sedda päwa seadnud, et meie omma tööd peame teggema, ja sedda död, et meie same hingada. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et ma tännapäaw sinno armo läbbi ollen joudnud omma tööd teha, ja olled keif kurja ja kahjo minust ärrakeelnud. Anna nüüd, armolinne Jummal, et mo wässinud ihho sel õsel nenda saaks hingada, et ühtegi kartus, hädda, egga willestus mind ülles ei ärrata. Sinna, oh Jssa! wötta mind wasto ommaks lapsel's, et ma julgen omma Pea sinno süllesse panna. Sel's ehita mind õige usso, tössise armastusse ja pühha kannatusse fega, et minno südda kindlaste sinno isfali'ko

armastamisfe peale woiks lota. Lasse siis ka sinno pähhad Ingrid olla minno ja minno hoieste ümber, et kurrat se mõiraja loukoer ossa muustust ei ja. Hoiat meid tulle = kajo ja wargade eest. Winaaks olle janna, oh! armas Jesus, mulle usfaks, siis uinun minna rõõmsaste maggama. Amen, se sündko nenda, Amen.

Homniko = Palwe Redel.

SH! keigewäggevam Jummal, Ma ja taewa Loja, ma tullen praego sinno pähha palie eite ja tänna sind keige se hea eest, mis ja mulle minno ello a. al olled teinud. Sa olled mulle ihho ja hinge antud, ja tännine hoidnud. Mo olen sinno holeks olnud, ja sa olled murred kannud, et mo hing, mis patio labbi oli arrarikkutud, ja piddi hukka minnema, pattust sai peastetud ja piddi ueste sundima. Sa olled sel päwal sedda esimest iun meist lonud, ja jummalike wiiside ja komvedega ehhitanud. Oh! armas Jummal, wata nüüd minno peale, misfuggune ma olen; kelle sarnane olen minna nüüd? Parrago Jummal! kurrati naggo naikse mul ja keilit minimes tel ollewad. Parranda siis sedda mis on arrarikkutud. Seiks olled sinna jo omma aimust Poega Jesust Kristusit ilma le lakkitanud, et temma piddi me e sarnatseks sama, ja meie pattud risti peale kandma, et meie piddime jälle temma sarnatseks, õigeks ja pühaks sama, ja et Jummalia naggo meie sees saaks jälle üllesehitatud. Aita, et ma otjin abbi omma õnnisteggia Jesusse kaeft, kes sel päwal risti on lööud, ja temma peale õige usso sees

sees watan, ja hakkas sedda pattro wihtlana, mis minno õnnisteggiat on risti peäle saatnud. Aita, siis ka, armas Jummal, et ma omma lihhalikud himnud risti lõõn, ja ühtlase omma Kristussega surren, et ma temmaga jälle woin üllestousta, ja ühhe ue ja wagga ello sees ellada, ja nenda ennam ja enam sinno sarnatseks jada. Seeb se on, mis ma teigest süddamest sinno käest pallun, wõtta minno palwed kauda Jeesuse Kristusse kannatamisse ja surma parrast, Amen.

Shto=Palwe Redel.

SH! helde Jssand Jummal! minno südda, meel ja keel hakkab praego sind tännama; sest sa olled kui se armo hallikas tännapäaw rohkeste omma armo minne peäle lastnud tulla. Ollesid teik minno liikmed teled, jüsti ei jonaaks nemmad teik sinno heateggemissed üllestakida. Sinno arm on se, et ma weel ellus ollen; ja olled mo hinge hoidnud hukatusse ja mo ihho pahha haigusse eest: paljo kurja olled ja minnult ärrakandnud, ja olled mind rohkeste õnnistauud. Ollesis, armas Jummal, ussuggune weel minno wosto, kui ja tännini olled olnud. Wotta omma hõleks mind, ja teik, mis mul on, ja katta mind omma tibadega, et ma rahhoga maggan, ja homme warra ue rammoga üllestouen, ja omma tööd sinno auuks hakkas ja lõppetan. Ja kui minno wiimne ello tund tulleb, siis tännita mind, et ma tändla ussoga Jeesuse Kristusse peäle lotes, siit ärralähhan, ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Hommito = Palwe Laupäwal.

Süh pühha Jummal! helde Jessa, minno esfi-
 menne tõ peab se ollema, et minna sind kida
 ja tannan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mul-
 le olled teinud. Minna ep olle wäärt neid heateg-
 gemissi, mis sa mulle teed iggapääw. Pajjo head
 olled ja minno ihhule teinud, agga paljo ennam
 mo hingele: Sest sa olled mind risti-rahwa seas
 lastnud sundida, kus ma sinno sanna tahtmist
 saan õppida, et ma wõiksin ommast pattust peä-
 sedita ja iggaweste õnjaks sada. Minna lahhan
 niid ta omma tõle ja wõttan sedda ette, mis sa
 isfi mind olled lastnud teha. Õnnista siis minu
 nõ tõ ja teggeminne; õnnista minno wäljamin-
 neminne, et ühtegi willetsust egga äppardust mulle
 ei sunni: õnnista minno jisjetuleminne, et ma
 nenda omma kotta taggasi tullen, et ma wäljas
 ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled sa,
 taewa ja Ma Loja hinganud, ja omma kätte tõ
 peäle waatnud, ja wata! keif olli wägga hea.
 Mis pean minna waene ütlemä, kui ma watan
 ja mõtlen keige se peäle; mis ma sel nåddalil ol-
 len teinud? Ei ma tohhi ommad pattud ärrasal-
 lata: minna tunnistan, et minno tõ ja teggo ei
 kolba; sepärrast pallun minna: Heida armo
 minno peäle, ja anna mulle keif minno pattud
 andeks: Kinnita mind omma pühha Waimo
 läbbi, et ma parreminne ennast woin tullewal
 nåddalil patto eest hoida. Ärra tüddi ka mitte
 ärra mulle head teggemast, waid sinno heldus ja
 arm olgo minno peäl iggaweste JEsusse Kris-
 tusse pärrast, Amen.

Oheto = Palwe Laupäwal.

Oh! sa iggawenne Jummal, üks näddal on ta sinno armo läbbi rahho ja hea terwisjega möda läinud. Sinna suur Jummal olled sedda head mulle teinud. Zubba ma oüetsin ammogi hukka läinud, kui sinna ep olleks mind kairsaud. Sepärrast tännan minna sind keigest süddamest, ja pallun sind allandikkult; Hoi mind keige häda ja willetsusse eest. Sa olled tru, sepärrast lo-
 dab mo südda sinno peale, sesamma lotusjega heidan minna ennast mahha. Sinna agga, oh helde Jhsa! tulle mo süddamesse, ja te ennesele sinna asfet. Ehhita minno südda usso, armastusse ja kannatusjega, ja ärra lasse mind ühtegi möttelda, räkida eht tehha, kuid ükspäinis sedda, mis so pühha Waim wöttab minno sees tehha. Anna armo, et ma hakkän ma- ilma ärrapölgama, ja taewa järrele iggatsema, ja kui se tund liggi saab, et sa, oh armas Jummal! mind sinna taewa tahhad sata, siis olgo sa pühha Waim minno sees, et kui ma teys ei woi räkida, temma süski minno sees löpmatta woiks öhkada, ja nenda sinno pühha palle ette tulla. Kule minno palwe, armas Jummal, JEsusse Kristusse pärrast, Amen.

Üks Tänno = Palwe

Meie Jhsanda JEsusse Kristusse
 Innimesseksamisse ja Sündi-
 misse pärrast.

Oh sa helde armolinne Jummal! Poeg JEsus Kristus, sa öige innimeste armastaja! au-

Titus ja tänno olgo sulle sinno sure heldusse pär-
 rajt, et sa meie lihhas ja werrest olled os a wots
 nud, meie wennaks sauud, ja meid keif ni wäg-
 ga auustanud, et meie sinno läbbi Jummalä
 lapsiks ja suggulajiks olleme sauud. Sa suur
 kunningas, keifide issandatte Issand, sa keige-
 kõrgem, wäggerwam ja rikkam Issand, kuida
 olled sinna meie waese, alwa ja nõdra lihha ja
 werrega ennast kihlanud? Kuida olled sinna
 meid isse Jummalä au ja nou sisse üllendanud,
 et sinna, kui tõsine inimenne, selle kolm-aino
 Jummalä sees nüüd olled ja ellad? Inimenne
 on patto läbbi koggomiste ärrarikkutud, wata,
 kui wägga on temma nüüd sinno sees pühhises-
 tud ja puhtaks tehtud! temma olli ärranetud;
 wata, kui ta sinno sees on õnnistatud! Sa olled
 nisugguse inimesse ihho ja hinge ennejele wots-
 nud kui meil on, et sa meid ihho ja hinge pos-
 lest piddid terweks teggema. Anna armo, et
 minna nüüd mo hinge, ihho ja selle liimied,
 mis sinna ni wägga ennese sees olled auustanud,
 pattudega mitte ei rojasta egga teota, waid et
 sinna minno sees, ja minna õige usio läbbi sin-
 no sees woiksin pühhaste ellada. Sa õnnistas-
 tud neitsi Hoeg! Sa Issanda õnnistatud!
 selle sees keif rahwast Ma peäl õnnistakse,
 Meie ollime Jummalast ärralahhutud; ennä!
 Kuida meie sinno sees ni kindlaste Jummaläga
 olleme ühte sauud! meie ollime kurratist teotud;
 ennä! kui wägga nüüd sinno sees auustud!
 meie ollime Jummalä wihha al; ennä! kui
 wägga nüüd sinno sees armastud.

Oh! kuidas võib Jummal nüüd meie wasto
 wihha piddada? kuidas võib ta meie waenlane
 olla? kuidas võib ta meid rikkuda, kes meie tem-
 ma lihha ja werri olleme? ükski ei olle ial omma
 ennese lihha wihkanud. Otsse kui sinna, armas
 Jesus, nüüd tõssine Jummal ja tõssine inimene
 ne iggaweste jaäd, nenda on Jummal sinno in-
 nimesseksamisese läbbi meile kinnitanud iggawest
 sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, ig-
 gawest laste õigust, iggawest rahho Jummalala ja
 inimeste wahhel, et meie sinno sugguwõssa olle-
 me, ja kui sinno ommaksed ja wennad sinnoga
 woime ellada iggaweste. Oh mo kallis Jesus!
 sinna olled selge arm, heldus, rõõm. Sinna
 olled se õige walgus, mis meid walgustab; sinna
 olled se õige te, mis Issa põle juhatab; Sinna
 olled se iggawenne tõdde, mis meid õppetab; sin-
 na olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb;
 Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jum-
 mal omma armo annettega meile tulleb; Sinna
 olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese
 läbbi, mis meid õnaks teeb, Sinna olled se igga-
 wenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie
 eest pallub, ja kes isienkast täieks lunnastamisese
 hinnaks meie pattude parrast on annud. Sinno
 ello on inimeste walgus. Nende rõnnustamis-
 seks olled sa täewast mahha tuunud; Sa olled
 inimesseks sanud, et inimessed woiksid Jum-
 mala lapsiks sada. Oh! kui armas olled sinna
 minno süddames? Mis illus on so näggo; mis
 armsad on sinno wiisid ja kumbed? Mis lahked
 on sinno kõnned, sa teigeillusam inimeste seast?
 Oh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo
 wend!

wend! ärra põlga mind: minno armastaja!
 ärra taggane minnust; mo peigmees! wõtta
 mind wasto helde su andmisfega; mo süddame
 rõõm! ühhenda ennast minnoga, finnita minno
 usko, et sinna tõeste ja täieste omma Jumma-
 likko werrega mind olled ärralunnastanud, ja et
 sa omma innimesseksamisie läbbi minno wens-
 naks janud, kellel halle meel minnoga on keige
 minno hädda pärrast, ja kelle jure minna keige
 waero sees julgeste woin tulla ja kowwaste abbi
 otiida. Keige-ennamiste tulle a mo mele, et sa
 minno lihha ja werre ishiennese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Inglise, jummalikko au-
 sise olled tõstnud, et minna keik tühja illo siin-
 ma-ilmas pean ärrapõlgama, ja õige usso läbbi
 jo siin, taewas ellama ja sedda au takkanudma,
 mis sinno sees minno iggawesfeks rõmuks mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta armas JEsuke!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unnusta,
 Amen.

Üks Tänno-Palwe

JEsuse Kristuse kibbeda
 Kannatamise pärrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! JEsus Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 Tal, kes sinna ma-ilmaga pattud olled ärras-
 taanud! ma tännan sind süddamest sinno kibbeda
 Kan

Kannatamisese ja surma eest, kui keige ma ilma hädä, se on keide inimeste kurdus, abhastus, wallo, kartus ja warrisemine sinno peäle tulnud ja sinno hing kurdaks sanud surmani. Kes woib sinno hinge abhastust ärramoista ja illesrääkida? Oh! sedda hinge hädä! oh sedda süddame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh sedda surma woitlemist! oh sedda werist hiigi! mis tännalikko süddamega pean miina sind wostetema? Oh Isand! sa olled tõeste keide eest surma maitnud, se eest tännan ma sind, sa tru südda. Ma tännan sind sinno aliandlikko palwe eest, kui sinna aedas omma palle päl Jummalat kummardanud, ja isseennast minno asemel Jummalale ohwriks annud. Minna tännan sind sinno koidikkude eest, misga ma kui kurjateggia kinniseitud olnud, et sa mind keist iggawesse surma pae üst tahisid lahti peasta. Minna tännan sind sinno hawade parrast, kui sind minno patte parrast piitaga lödi, minna tännan sind sinno sure aliandusse ja tawase mele parrast, misga sinna minno kõrtust, au-ahnust, wihha ja tiggedust olled maksnud ja ärratawunud. Ma tännan sind, et sa omma risti surma läbbi sest wiimsest ja hirmsast Jummalale kõrtust mind olled ärrapeastnud. Ma tännan sind sinno Libbowitsa kroni parrast, mis sa minno heaks kaännud, et sa iggawesse au-kroniga mind woitsid ehbitada. Ma tännan sind, et sa kui üks ärranetud, taewa, ja Ma wahhet risti peäl olled ponud, ja mind se läbbi sest iggawesest needmisest ärralunnastanud. Oh sa wihha ihho! oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa

illus palle! oh teie selged silmikesed! oh teie õn-
 mistud käed! oh teie kasjnad kõrvad! oh teie
 kaunid jallad! kuidas ollete teie keikipiddi minno
 patto pärrast waerwatud? Oh Jummal! kui suur
 on sinno wiha patto peäle, et sa omma aino-
 sündinud Poia peäle ei olle mitte armso heitnud?
 Oh JEsus! kui suur on sinno arm minno wasto,
 et sa seest- ja wäljaspiddi sedda ilmaräkimatta
 põrgo wallo ni kannatikkõ sündamega kannata-
 nud, et minna ei ploddand sedda iggawest surma
 nahha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno om-
 ma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind
 risti peäle saatnud, olled pallunud ja ütelnud:
 Issa, anna neile andeks, sest nemmod ei tea, mis
 nemmad tewad.

Ma tännan sind se sanna eest, mis sa Joa-
 nessele olled rägitnud; Wata! se on sinno emma.
 Kõl sa wõttad ka minno eest murret piddada ja
 minno kurbusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade
 pärrast: Tänna pead sa minnoga Paradisis ol-
 lema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle
 ommas rikis, ja wiimse hädda sees te mulle pa-
 radisi üks lahti, et ma taie lotussega rõõmsaste
 süit woin ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda
 pärrast, mis sees sinna olled küssendanud: Min-
 no Jummal! minno Jummal! miks sa olled
 mind mahhajätanud? Kinnita se läbbi minno
 usko, et sa mind surma häddas nüüd ei tahya
 mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Issand
 ja

ja minno Jummal tahhad keigest häddast mind
lahti peasta, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno pärrast, et sa üttel-
nud: Mul on janno. Olgo sulle ka janno min-
no hinge õune järrele, ja kustuta minno janno
se ello, weega, mis keeb iggarvesse ello sisse.

Halleluja! Kitus ja tänno olgo ka sulle se rõõms
sa sanna eest; Se on lõppetud! sest nüüd olled sa
ka wiimse tinga Jummalaga kohto ees minno ärras-
lunnastamisjeks maksnud, ja minno õnnistusse
õtsus on sinno käes. Sepärrast tännan minna
ka wiimaks sind so wiimse sanna eest: Jäsa, sin-
no kätte annan minna omma walmo! Sest sin-
no surm on mind Jummalaga leppitanud ja min-
no surma ärraneeluud, et ma ka omma waimo
sinno ja minno taewase Jäsa kätte woin anda, ja
temma armo sees hingada iggarweste. Se da-
suggust täielikko lunnastamise hinda olled sa, taes
wane Jäsa, minno iggarwesjeks lunnastamisjeks
wastowõtnud, et sa ei tahha minnoga kohtusse
minna, waid omma hallastuse rikkust pattude
andeks-andmise läbbi üllesnäidata. Sinno Poia
Jesuse kallis surm toob mulle nüüd õigust, kulus-
tab Jummalikko rahho, ja annab hingele rõõmo,
et ma hea melega woin keik pattused hinnud
surretada, ja minno Jesuse auuks waggadusse
ja õnnistusse sees ellada ilmalõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tänno Jäsa!

Kes meid sures waewas aitnud heldeste,

Kitus olgo järgest Jesusele ka.

Pühha Waim! sind kõrgest kiitko ilma ma.

Jäsand, heida armo meie peale, Amen.

Tänno

Tänno = Palwe.

JESUSSE KRISTUSSE JUMMALA POIA RÖÖMSÄ ÜLLESTOUSMISSE PÄRRAST.

Dh! sa keigewäggewam, patto, kurrati, surma ja pörgo ärrawoitija, JESUS KRISTUS! minna tännan sind süddamest sinno röömsä üllestousmisse pärrast, mis läbbi sinna surma kääst woi must ärrawõtnud ja hukkaminnematta ello walgusse ette tonud. Sinno kääs on nüüd surma ja pörgo wotmed. Sa olled surnud olnud, ja wata, nüüd ellad sinna iggawessest iggaweste. Surm, kus on nüüd sinno odda? Pörgo = ha id, kus on sinno woi mus? Kitus ja tänno olgo sulle, kes sinna sedda woi must nende peäle meile olled saatnud. Sepärrast on minno südda röömys, sest nüüd kestab mo au iggaweste. Täewane Jessa ei olle sind mitte surma sisse jätnud, waid ürris kesse aia pärrast üllesärratanud ja iggawesse auga kui kroniga minno heaks sind ehhitanud. Minna ollen nüüd tõeste sinno ülesärratud, ja sinno sees üllestousnud, et ma ue ello sees pean kääma. Sinna olled issi tõeste se üllestousminne ja ello, kes sinno sisse ussub, ei lähhä se surrema, et ta kül surreb. Sinna olled nende usklikkude ello, ja ei surre mitte, sepärrast ei woi ka nemmad omma ello mitte ärrakautada. Oh minno Jessand! Kuida olled sinna sure auga ommaast hauast üllestousnud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waenlased kohlunud ja suurt hirno tunnud. Agga omma sõbradele, neile patto kahhesewa Jüngritsele, olled sa emast heldeste näitnud, ja Mariale
üttel

üttelnud : Minne ja ütle minno wendadele :
 Minna lähän ülles minno ja teie Jesa, min-
 no ja teie Jummalaga jure. Oh! kui rõõmsaste
 olled sa pärrast isfi nende jure tulnud, ja sedda
 rahho Jummalaga neile kulutanud. Sa olled
 nendega sõnud ja jonud nende usso kinnitusseks,
 et sa tõeste ellad, ja olled nende süddamed taewa
 rõmoga jahutanud. Oh sa helde, armo inne,
 rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno
 süddamesse ja rõmusta minno waese hinge. Ku-
 luta mulle ka, et sa Jummalaga armo, pattude
 andeksandmist, õigust, woimust, rahho, igga-
 west rõmo ja ello omma ülestousmisse läbbi
 minnule olled saatnud, ja patto, surma, kure-
 ratit ja iggawest hukkatust ärrawoitnud, ja
 minno heaks kautanud. Nüüd anna armo, et
 ma süddameslikko pattuspõõrnisse läbbi ka wai-
 molikkul kombel pattusest ellust ülestoufen, ja
 sinno auuks eddespiddi ühhe ue ja wagga ello
 sees woitsin ellada. Touse sinna minno sees ül-
 les, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja
 wallitse omma Wainoga seal sees kui minno
 hinge Kuningas. Kui nüüd selle Wain, kes
 sind surmüst on üllesärratanud, minno sees el-
 lab, siis wõttab sesanna Wain, kes sind,
 minno Jesust, surmüst on üllesärratanud, ka
 minno surnud kehha haudas ellawaks tehha, se
 pärrast et ta seal sees kui omma hõne sees siin on
 ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno
 sees, agga seal sawad meie ihhud sinno ärraselle-
 tud ihho sornatsseks sama, ja meie peame sinno-
 ga au sees arwalikkus sama ja jama iggaweste.

Oh armas Isand, JESUS KRIST!
 So rousid surmast ülles,
 Meid peästa surmast kurratist;
 Meid hoia ommas sülles;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keik nut ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

Üks Tänno-Palwe

Meie Isanda JESUSSE KRISTUSSE
 rõõmsa taevaminnemisse parrast.

DH! sa feigewäggevam ja iggawenno ello
 Würst, JESUS KRISTUS, kes sa omma
 rõõmsa taevaminnemisse läbbi Jummalä au
 parrema käle olled istnud, ja omma waenlased,
 patto, surma, kurratit, ma-üma ja iggawest
 pörgo omma jalgade alluseks järjeks pannud.
 Kuida pean minna seddasuggust woimust ja wal
 litsust hästi kül kiitma ja tännama? Sa olled
 meie pattude puhastamišt issiennese läbbi teinud,
 ja parrast üllemaks sanud kui keik Inglid taewas.
 Sest sinno taewane Issa on sind pannud istma
 omma parrama käle taewas feige Würsti-wal
 la, ja woimuse, ja wäe, ja wallitsusse, ja keik
 ülle nimme, mis nimmetakse mitte ükspäinis ses
 sinnatses, waid ka tulles ilmas, ja temma on
 keik sinno jalgade alla pannud, ja on sind pan
 nud Peaks koggodussele; et sa issiennesega keik
 piddid täitma. Niid olled sa meie Pea, ja meie,
 sinno

jummalikkud kumbed minno sees, ja te mind usso läbbi ueks lomaks. Arra lasse mind muud ühtegi mõttelda, väkida egga tehha, kuid sedda ütspäinis, mis ussust tulleb. Kinnita mind, et ma usso sees kurrati, ma ilma ja omma pattuse lihha kiusatusse wasto seisan, nenda et ma woi must nende peale saan, ning sel wisil keel matta Jummal rikis ellan, ning õnsaks saan, Amen.

Üks palwe, mis sees meie süddamelikkõ armastamist Jummal ning omma liggimesse wasto pallume.

Selde ning armolinne Jummal, oh! kui kälmi on minno südda, kui tühhi on temma sest jummalikkust armastussest. Kuid ma armastan, parrago Jummal! sedda kurja ma ilma ja temma kumbed ja wisid. Ei ma armasta isseennast mitte nenda, kui sa olled käknud, waid omma kurja süddame nouandmisse järrele. Ni kurjaste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda armostan, mis mind hukka satab, agga sind, minno helde Jummal, ei moista ma mitte armastada keik ülle asjade, egga omma liggimest kui isse ennast. Oh! anua mulle sedda rasket patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle minno peale, mis so sanna sees on kirjotud, et se peab ollema ärranetud, kes JEsust Krisiust ei armasta. Tulle siis mulle appi, oh helde Jõsa! ja kustuta ärra minno sees keik armastamist, mis sinno käest ei tulle. Arra lasse mind siis mitte armastada sedda ma ilma egga ühtegi sest, mis seal sees on. Suta agga mo sees
sedda

fedda pühha armastusse tullokest, et ma sind
 hakkän keigest süddamest ja ülle keige asiade ar-
 mastama, separrast et sa olled keigeilusam, keige-
 parras, ja keigemaggusam, et ja olled armas-
 tusse hallikas, ja heldus, pühhitus ja õigus
 isse. Olgo siis minno hing, südda, meel ja
 moistus sinno parralt, et ma ühtegi ei mõtle,
 tunne, moista, tahha egga te, kuid ükspäinis
 fedda, mis sinno tahtmissse ja mele parrast on,
 ja sinno Waim minno sees wottab tehha.
 Lasse mind so armastamisse parrast mahhajät-
 ta fedda, mis so tahtmissse järrele ei olle, neu-
 da et ma hea melega keik hädä ja waewa
 kannatan. So armastamine tommago mind
 ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja iggas-
 weste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peä-
 le mõtlen, sinnust rägim ja sinno järrele iggat-
 sen. Olgo, armas Issa, et ükski ei woi sind
 armastada, kui temma liggimes ei armasta,
 siis täida ka minno süddant armastusse ja hel-
 dussega omma liggimesse wasto, et ma tedda
 armastan kui isseennast. Olgo siis, et ma om-
 ma liggimessele head sowim, temma eest pal-
 lun, tedda mainitien, nomin, rõmustan ja
 keikjuggust head temmale teek, ja ennast hoian,
 et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna.
 Olgo lasse mind mitte ükspäinis neid armas-
 tada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head
 tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata
 omma pühha Waimo läbbi fedda meelt, et
 ma neid ka armastan, kes mo waentased on
 ja mulle kurja tewad. Olgo, helde Issa, et ma
 neile hea melega andeks annan, nende eest pal-
 lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo
 heateggemiste läbbi saatsid ärravoidetud. Keif
 sedda head te mulle helde Jummal, omma sure
 armo pärrast, Aimen.

Uks palwe, mis sees meie pallume Kannas-
 tusse eht ühhe kannatlikko süd-
 dame pärrast.

SH! armas JSsand JEsus Kristus, sa olled
 se kannatlik Jummalia Tal, kes hädda, wa-
 wa, teotust, surma ja risti surma inimeste
 pärrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saats-
 sid iggarwesse rahho ja rõmo. Ma pallun sind
 süddamest, et tulle minno sisse ja õppeta mind
 ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
 hea melega so risti enneje peäle wõtta; waid
 ma tahha sin kül enneminne omma kurja süd-
 dame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma
 peäl rahhul olla, ja et mo kassi aialikko asjade
 sees woiks hästi kaia. Mis pean ma ütlemä?
 ma ellen rummal, ja ei woista, mis mulle
 heaks tulleb. Siina agga sa tru Jummal,
 olled se keigetargem Jssa, ja woistad lapsi kass-
 watada. Argo sündko siis mitte minno taht-
 minne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa
 isse tead mulle hea ollewad. Kiinnita mind,
 et ma keif sinno käest wastowõttan ühhe kan-
 natlikko süddamega, ja et ma sinno wasto ei
 nurriše. Aita mind omma armoga, et ma
 sind ilma kawwalusseta tännan, kui sa mind
 omma ristiga ennese sarnatseks wõttad teha.
 Õppeta mind meles piddama, et ühtegi ei woi
 mulle ilma sinno tahtmisseta sündida. Lasse

mind feige hädda ja waewa sees siiski rõmus
olla. Keigeennamiste pallun minna, helde Jesu
suke, sinno käest, hoia mind, et minna mitte ei
sõima, kui mind sõimatakse, et ma mitte wastro
ei lö, kui mind luakse, et ma mitte kurja ei
maksä kurjaga; waid anna armo, et ma sinno
tahtmissse pärrast keif kannatan tassase melega,
ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja
abhastusse arwan wäärt ollewad. Rõmusta
mind sel aial omma kannatusse läbbi, ja te mind
omma risti läbbi pühhaks ja puhtaks teikiht pat-
tust, ja igaweste õnsaks, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe.

Oh! helde ja armolinne Jummal, sulle tun-
nistan minna ka kaeban, et minna ep olle
tännini nenda mitte ellanud, kui sinna omma
fanna sees olled kästnud; waid ma waene ollen
omma kurjade himmude järrel ellanud. Oh!
mis kurb on ma südda, et ma nisuggune ollen
olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õis-
gusse pärrast sedda haigust olled mo peäle pans-
nud, et ma pean omma patto hirno ja hädda
õppima tundma, ja sinno käest abbi õtjima.
Sa õige Jummal moistad kõhhut mo peäle, et
mind ma ilmaga ei pea hukka moistetama. Sa
tulletad mo mele sesamma haigusse läbbi, et ma
surrelik ollen. Peasta mind, helde Jesu, enne
kui ma surren, minno patto häddast. Ous se
so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema,
siis sündko sinno hea tahtminne. Hoia agga
mo hinge kurjade liusatusse eest. Olgo se haigus
minno

minno hinge obhuks ja rohhuks, et mo hing sest parramaks saaks. Hoiä mo süddame, mele ja mörted Jummalä rahho sees. Oh! heida arms minno peäle, sest sa olled mo Loja, ärra rikkä omma waest loma. Kui se haigus ep olle surma többi, siis äita mind, ja äinna mulle surest armust mo endist terwist jälle, sest ma olett rammoto. Oh! sa Jummalä Poeg, JEsus Kristus, wöitta sinna mind isse ärstida; wahhenda mo wallo ja parranda mind omma pühha harwade läbbi. So pühha kannatus ja surin olgo mulle ello rohhuks. Ous ägga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad sest kurtjast ilmašt ärrakorristada; oh! siis äita mind omma pohjatuma ärmö pärrest, et ma önsaste siit ärralähhan ja nenda surmaga wöitlen; et ma jedda ärrawöidän, JEsusse Kristusse surma ja surma = wöitlemisse pärrest, Amen.

Tänno = Palwe, kui üks haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jssä! minna tännan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristatud, ja mulle hirmsö ännud mo pattude pärrest. Sa olled armolinne ölnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle ännud. Nüüd olled sa mulle weel äega ännud ännast pattust pöördä. Äita siis, helde Jssä, et ma ue terwissega ueste hakkän ellama pühha ja puhta ello sees. Sinno pühha Waim ellago

mind minno sees; temma wallitsego mind, et ma teps ma, ilma wiid ei armasta; waid et ma woißin sinuo omma olla, ja so tahtmissse järrele ellada. Te ka terweks mo waese hinge, ja hakka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees koskun ja wäggewamaks saan usso, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jummal, iggaweste kita ja tännada, Amen.

Uihhe haige innimesse Palwe,
kui surm liggi jouab.

Dh! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Issa, et hallasta mo waese peäle, nenda kui üks issa omma laste peäle hallastab. Mõtse se sanna peäle, mis sa oled ütelnud; minno hallastus on suur. Mõtse se peäle, et so armas Poeg JEsus Kristus minno pärrast on innimesseks sündinud. Mõtse se peäle, et sa omma ainofandinud Poia oled annud, et keik, kes temma sisse ussiwad, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello neil peab oßema. Misugguse usso sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armsa Poia pärrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, pärra sinna sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks. Heida armo minno peäle, ja wotta mind wasto ommaks lapsöks. Oh Issand JEsus Kristus! mo kallis hinge peigmees, wotta mind ülles omma maiasse, mõtse omma surma hädda peäle, ja aita mind mo surma häddas, et ma, sind ärra ei unusta. Olle sa mo süddames

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga
woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! min-
no tru karjane, ärra jätta omma lammast mah-
ha, kelle pärrast sa olled omma ello jätnud.
Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind
saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse.
Oh pühha Waim! mo ainus abbimees keige
mo hädda sees, tulle nüüd appi, kiinita minno
usklo, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda.
Haita mind kurja waimo kiusatusse eest, ja ärra
lasse mind mitte surma hirmo tunda. Kui löp-
peb ärra mo meel ja moistus, siis õhka sinna
hõlmatta minno süddames, ja rõmusta mind
ühhe õnna surmaga JEsusse Kristusse kannatus-
se, walio ja surma pärrast, Amen.

Palwe keigesuaguse Hädda Nial.

Arnas Jssand Jummal, keik on õige, mis
sinna teed. Sa olled meile tunnistanud,
mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk surma,
head ehk kurja satab, et meie piddime targaks
sama, ello ja head takkanoudma, sind armas-
tama, ja sinno sanna kuulma. Agga meie olles
me, parrago Jummal, kurja armastanud, ja
head ärrapõlgnud, ja nenda wasto õhja teinud,
et meie so pühhas tahmissest ei olle holineud,
waid omma kurja meelt möda ellanud. Se
pärrast on sinno kõhhus õige ja pühha, et sinna,
arnas Jummal, keik sedda willetsust meie nuht-
lusseks ja ka meie heaks ja hinge parrandamis-
seks meie peäle olled saatnud. Sind, oh helde
Jummal! olleme meie wihhastanud omma kur-

ja kumbede ja teggudega, ennange kui meie
 wannemad. Mis siis inimessed ommas ellus
 nurrisevad? iagauks nurrisego omma pattude
 wasto, kuusago ja katsugo omma ello ja tööd,
 ja nenda tõsttem omnad süddamed ja kaed
 Jummalale pole ja üttelgem: Meie, meie olleme
 patto teinud ja sannaaluulmatta olnud, sepärs-
 rast ep olle sinna, õige Jummal, nüüd mitte
 armo heitnud, waid olled omma wiha meie
 peale otsego wähawallanud. Oh Issand! meie
 tunnistame omma endise kurja ello, ja häbben-
 dame ennast omma efsituse pärrast; sest meie
 olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga
 palju süüd, meie olleme nuhtluse wäart, sest
 et meie olleme kõrwale läinud se tee peält, mis
 sinna meid olled käsknud, ja sepärrast on sesin-
 nane suur hädda meie kaela peale tulnud. / Oh
 armas taewane Issa! meie tunnistame sinno
 ette omma ja omma wannemate pattud ja ium-
 malafarmatta ello, ja pallume sind süddamest,
 anna meie armo, et meie neid woikšime õiete
 tunda, kahheseda, ja wihkada. Heida armo
 meie waeste peäle omma sure hallastuse pärs-
 rast, nenda kui sinna enne olled andeks annud,
 et meie same sinno suur armo ja wägge nähha.
 Sinna olled tootanud, ja üttelnud: Issand
 on kannatlik, armolinne ja ustaw, temmal on
 wägga halle ja ärras meel; temma annab an-
 deks teik ülleastmised ja pattud. Sepärrast
 kule nüüd meie palwe, armas Issand Jummal,
 ja olle meile armolinne; ehbita jälle ülles, mis
 on ärrariiklutud, ja parranda meid. Põra
 omma wiha ärra: ja ärra lasse sedda mitte
 eddast

eddasi minna. Wotta meid waggaks ja pühaks tehha, et meie jouaksime süddamelikko palwega keik hädda ja lahjo meie peält ärrakäända. Võra ennast jääe armoga, helde Jummal meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, JEsusse Kristusse meie õnuisteggia pärrast, Amen.

Palwe Sõa ja Wæno Nial.

Selle kolm-aino Jummal, Jõsa, Peia, ja pühha Waimo nimmel, Amen.

Arimad innimesed, et Jummal Jõsand ei olle mitte ükspäinuis käsnuud palwet tehha, waid ka omma kalli ja tõssise tootusse pärrast hädda aial tõeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tulleb; sepärrast on wägga tarwis, et meie selz sinnatfel kurwa ja häddalisse aial süddamelikko palwega temma käest abbi otsime, tedda keigesugguste heateggemiste eest süddamest tänname, ja wägga pallume, et temma armust wõttaks ommad heateggemissed käsawatada, ja keik nuhtlusjed, mis meie kül wõärt olleme, ärrakäända. Sepärrast üttelgem si ja süddamega Prohweti Danieli ramato ühheksamast peatüklist 4:19. salm.

Di! Di! Jõsand! sinna suure ja kartusse wõärt Jummal, kes seadust ja häldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma käsnuud piddawad. Meie olleme patto ja üllekohhut, teinud, ja õblaste ellanud, ja wastopannud, ja so käsudest ja so kohtoseadussijt ärralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so sullaste, nende prohvetide sanna wõtnud kuulda: kes sinno nimmei meie kunningatte, meie würs tide, ja meie wanne matte wasto rääkijid, ja keige se Ma rahwa wasto. Gul, Isfand on õigus, agga meil on habbi silmis, nenda kui tänapä on, Juda meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Israe l, mis liggi ja kaugel on keige made sees, kubho sa neid olled ärralüftkanud nende walla tusse parrast, mis nemmad so wasto teinud. Isfand, meil on habbi silmis, meie kunningat tel, meie würs tide, ja meie wannemil, et mere so wasto patti teinud. Isfandal meie Jumma lal on hallastus, ja andeksandmissed, ehk meie kül iemina wasto olleme pannud. Ja meie ei olle mitte wõtnud Jehowa omma Jummalah ealt kuulda, et meie õlleksime lainud temma kässo õppetusse sees, mis ta meie ette pannud omma sullaste nende Prohwetide läbbi; Waid Keik Israel on sinno ülle kässo õppetusse lainud ja ärralahkunud, et nemmad ei wõtnud so heält kuulda; separrast on meie peäle wäljawallatud se sajatammue ja wanne mis Jummalah sullase Mosesse kässo õppetusse ramatusse on kirjutud, et meie temma wasto patti teinud. Ja ta on tõeks teinud ommad sannad, mis ta rääkinud mere peäle ja meie kochs wannematte peäle, kes meie peäle kochhut moistsid, et ta meie peäle suur t õnnetust piddi saatma, mis suggust ei olle sündinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalemmas sündinud. Kui Mosesse kässo ramatusse kirjutud, nenda on keik se õnnetus meie peäle tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma Jum

Zummala pallet allandlikkult pallunud, et meie olleksime ommast üllekohto wiisidest pöörimid, ja sinno töt tähhele pannud. Sepärrast on Jehowa wapper oluud se dumerussega, ja sedda meie peäle saatnud; sest Jehowa meie Zummal on õige keige omma teggude sees, mis ta teinud, et meie temma heält ei wötnud kuulda. Ja nüüd, Isand meie Zummal! kes sa olled omma rahwa Egiptusse maalt wäljatonud tugewa kääga, ja ennesele nimme teinud, nenda kui on tännapä: Meie olleme patto teinud, ja wälaste ekanud. Pöörgo, pallun ma, Isand! so wiuhastus ja so tulline wiuha so liinast Zerusalemast taggasi, ja so pühast mäest, keik so suurte õiguste möda: sest meie pattude, ja meie wannematte üllekohto teggude pärrast, on Zerusalem ja sinno rahwas teotusseks saand keikile, kes meie ümberkaudu on. Ja nüüd kule, meie Zummal! omma sullase palwe, ja temma allandlikkud pallumissed, ja Isanda pärrast lasse omma palle paista omma pühha paiga peäle! mis on ärrahawwitud. Pöra, meie Zummal! omma Pöwa, ja kule, te ommad filmad lahti, ja wata meie sure ärrahawwitas misse ja se liina peäle, mis peäle so nimmi on nimmetud; sest meie ei heida mitte omma sure õigusse pärrast omma allandlikkud palwed so palle ette mahha, waid so wägga sure hallastusse pärrast. Isand kule, Isand anna andeks, Isand panne tähhele, ja te sedda, ärrawiwu mitte, isfi ennese pärrast, mo Zummal! sest so nimmi on so liina ja so rahwa peäle nimmetud.

Palwe Rahho pärrast.

SH! Issand, JEsus Kristus, sinna iggawem
 ne nou = ja rahho = andja, sa olled meile wais
 molikko rahho saatnud; se eest olgo sulle, Issa ja
 pühha Waimoga litus ja tänno iggawest. Sa
 olled meid siit sadik aialikko rahhoga õnnistanud;
 agga meie ei olle jedda sinno suurte heateggemist
 mitte uenda, kui kshhus on, moistnud, egga sulle
 se eest au annud, waid se läbbi mitmel wiisil holes
 tumaks läinud. Sepärrast on ka sinno wiikka
 meie peäle õige, et sa meid sda ja arwalikko wae
 noga nuhtled. Anna meile, oh Issand JEsus!
 andeks meie tänamatta kumbed ja keik muud
 pattud, misga meie sind olleme wiikkastanud, ja
 näita meile omma kalli armo, sest et sinna olled
 nende abimees, kes so peäle lootwad. Wata
 meie ei loda mitte omma raud = ehk sda = riistade
 peäle, sest keikide innimeste abbi on tühhi. Agga
 sinna wäggede Issand, olled meie abbi, sa keis
 gewäggewam joddamees ja kaitzia hädda sees,
 sinnoga tahhame meie ommad waenlasted mah
 halua, ja sinno nimmel tahhame jalge alla tallas
 da neid, kes meie wästo pannerwad. Anna meile
 sda wäele õnne ja woimust merre ja Ma peäl.
 Wotta omma armo holeks meie armolist Keisri,
 et temmale ühtegi kahjo ei juhtu. Anna temmale
 õnne, so parram kassi kinnitago tedda, et ta
 sinno wäe läbbi omma waenlaste peäle wolks
 sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Soia
 tedda kui silmaterra keikide sallaja takkakiusa
 miste ja arwalikko peäletullemisse ja kahjo eest.
 Anna temmale woimust, ja sada temma nouud
 lorda,

Lorda, ja lauta ärra meie waenlased so wägge
 wa kää-warre läbbi, ja lasse nende nouud tühia
 miinna. Olle üks tulline müür meie Ma ja lin-
 na ümber, ja lasse ommad pühhad inglid ühhe
 leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtegi
 kahjo egga willetsust. Zuhhata meid sinno nou
 järrele, ja wotta meid armust wasto. Ja et
 sinna üksi sesamma olled, kes s'wale keiges ma-
 il-
 mas teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho möt-
 ted meie, ja keige omma risti-koggodusse peale
 paista. Anna keikile kunningattele, ja üllemattele
 moistlikko süddant, et nemmad õppiwad moist-
 ma, misfuggune suur ja kallis warrandus rahho
 on, et nommad sedda sure holega wottaksid nou-
 da. Zuhhata nende süddamed, sest need on sinno
 kääs, et nemmad wotwad ussinad olla leppitama
 ja rahho teggema. Önnista ka keik nouud ja
 mötted, mis selle pärrast petakse. Anna oh Is-
 sand, rahho omma male, önnne ja abbi keikile seis-
 sustele, et meie sind, kes ja olled armastamisse
 ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida,
 ja wiimaks pärrast sedda ello se iggawesse ja tae-
 walikko rahho sinno jummalikko au sees otsata
 nähha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal!
 meie aial, Kes meie eest woib söddida, Ep olle
 ükski maial, Kui üksnes sinna Jummal.

Las' meie Ma-wallitsejal Head wallitsust ka
 olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust
 sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe Nälja Nial.

Oh! Feigewäggeram, armolinne Jummal,
 sinna ütled: kui minno rahwas tahhaks
 minno sanna kuulda, ja minno tede peäl kaia,
 siis tahhaksin minna neid feige parrama misso
 ehk wiljaga sõta ja meega neid täita. Sinna ol-
 led ka feik Ma wilja Jesusse Kristusse läbbi õn-
 nistanud, ja selgest armust murretsenud, et maad
 ja põllud, mis pattude pärrast peaksid ohhakaid
 ja libbowitsso kaswatama, peawad head wilja
 kandma; ja sega tahhad sa feik innimesed õppe-
 tada, et nemad peawad moistma, kui helde ja
 armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad
 siid ülle feige asjade kartma, armastama, ja
 ükspäinis sinno käest ihho ja hinge hädda fees
 abbi otsima ja sinno käest ükspäinis abbi wotma.
 Et sinna agga ka üks õige ja pühha Jummal ol-
 led, siis olled sa ahwardanud, et sa innimeste
 tännamatta ja holetuma ello pärrast neid poua
 ja lianariaga tahhad nuhhelda, et Ma ei pea
 omma wilja andma, nenda kui kobbus olleks,
 sepärrast teed sa taewast rava ja maad roasse
 sarnatsleks et õigel aial ei pea piista saddama,
 egga Ma õiget orrast kaswatama. Oh armas
 Jummal! Sinna olled ka meie pattude pärrast
 nälga meie peäle pannud, ja meie willeme ka sed-
 da wäärt, sest meie ja meie wannemad olleme so
 head annid kurjaste pillutanud, kõrkusse, liaso-
 misse, prassimisse ja mu wallatussega. Oh
 Jesand! anna armo, et meie woiksime sedda
 feik viete tunda ja kahhetseda. Peasta meid
 ärra sest raskest näljast mis meid waerab, ja
 par-

parranda meie süddamed, et meie ilmakawwalusseta kui waggad lapsed sind öppime kartma ja armastama, ja et meie eddasi omma peatoidust tännoga wastowöttame sinno sure nimme litusseks ja meie tarwidusseks, JEsusse Kristusse meie Issanda pärrest, Amen.

Palwe Katko Aial.

SH! armolinne, keigewäggeram, iggawenne Zummal, sinna olled ähwardanud, et sa innimesse patro pärrest hirnsa katko-többe nende peäle tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kaela peäle olleme saatsnud; ja tunnistame sinno ette, et so kowhus öige ning pühha on. Sepärrest pallume meie sind süddamest, et sa tahhaksid meie peäle armo heita ja meid öppetada öiete tundma, et meie iggawesse hukatusse wäart olleme, ja et sa sesinnatse sure hirnsa läbbi tahhad patto unnest üllesärratada keik, kes maggawad, ja weelgi sinno armo ilma kawwalusseta wastowöttwad, ja so armo wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista selhinna natiel aial, mis meie kussaks tulleb, et meie wöttame so pühha Waimo armo läbbi omma pohjatuma hinge hädda öiete tunda, JEsusse Kristusse kääst äbbi otsida, ja kindlaste uskuda, et temma tahhab ja woib meid aidata. Ja kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatse törowe läbbi siit ilmaist tahhad ärrakorrastada, siis anna meile öiget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhhastada meid läbbi ja läbbi,

bi, et kui meie õige usso läbbi same uel's sündis-
 nud, meie ka sinnoga so au-riki woikhime sada
 Jesusse Kristusje meie kalli õnnisteggia pärrust,
 Amen.

Monningad lühhikesed Laulo = Palwed.

D armas Issand Jesuke!
 Sa olled armas minnuse,
 Et sa keik head teinad niüd,
 Ja ärrawõtnud minno süüd,
 Sa maksid neid käl kalliste,
 Kui peksti sind ni wahwaste.
 Oh! lasse sinno ahhastust,
 Mo hingel' sata rõmustust,
 Et ussun sedda kindlaste,
 Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

* * *
 Üht süddant pattust foormatud
 Ning surest murrest waewatud
 Toon minna sulle Jesuke!
 Se wõtta wasto heideste,
 Ning hallasta mo waese peäl,
 Ja surest armust aita weel.
 So surmaga mind leppita,
 So werrega mind loyputa;
 Siis ollen pattust peästetud,
 Ja minno südda rõmustud, Amen.

* * *
 Mind aita helde Jesuke!
 Et sulle jouan peage,
 Ning enne pöran kermeste,
 Kui surm mind kishub äkiste,

Et tänna, iggal aial ka.
Ma woiksin õnsast lahkuda.

Oh Jummal! minno abbinees,
Mind aita armust hädä sees:
Mo süddant põra pattust nüüd;
Ja kauta mo patto süüd.
Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
Kui sa mull' jääd, mis tahhan weel?
Sa olled minno JEsuse,
Mo Jummal ning mo wennike;
Sest ollen rõmus süddamest,
Ja lidan sind ka keigest wäest.
Se peäle lodan ikka ma;
JEsus, mo wend, mind arwita,
Amen.

Patto Tunnistus Kirrikus.

Arimad sõbrad, wennad ning öed JEsusse
Kristusse sees, et meie nüüd ühes kous ol-
leme Jummalä sanna kuulmas ning õppimas,
Jummalat omma Jssandat keige temma heateg-
gemiste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie keikide peäl se räske patto koorm on,
kust meie süddamest püame lahti ning puhtaks
sada; siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
ja ennast Jummalä omma taewase Josa etta al-
landada, süddame ja suga ennast waeseks pattu-
seks tunda hing tunnistada, armo ja heldust
temma kääst palluda, ja ühtlase teine teisega
õõlda:

Minna waene pattune innimeene, kes ollen patto sees sadud ja sündinud, ja parrast keige omma ello aia pattuses ellus elland, tunnistan keigest süddamest sinno keigewäggewama Jummal, omma armsa taewase Issa ette, et ma ei olle sind üle keige asjade, egga omma liggimest kui isseennast armastanud. Minna ollen, parrago Jummal! monnesarnatsel kombel sinno ja so pühha käsude wasto patto teinud mõttest, sannade ja teggudega, ja tean, et minna separrast põrgo ja iggawesse hukatusse wäart ollen, kui sa nenda tahhaksid nuhhelda, kui sinno kange kohhus käsib, ja minno pattud on teinud. Agga sinna, armas taewane Issa, olled tootanud armo anda ja hallastada keige waeste pattuste peäle, kes onnast patto ellust ümberpöörwad, ja kindla usfoga so pohjatuma hallastusse ja meie Issanda Jesusse Kristusse kalli lunnastamisse peäle lootwad; neile tahhad sa andeks anda, ja nende pattud neile mitte süüks arvada, mis nemmad ial enne sinno wasto on ekinud. Se peäle lodan ka minna waene pattune, ja palluit sind allandikkuit: olle sinna omma helde tootusse parrast mulle waesele armolinne, ja anna mulle keik mo pattud andeks sinno pühha nimme kitusseks ja auuks.

Jummal se keigewäggewam ja iggawenne Issand andko meile omma sure pohjatuma armoja meie Issanda Jesusse Kristusse kalli lunnastamisse parrast keik meie pattud andeks, ja andko meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie temma kaeft iggawest ello same, Amen.

Kirriko = Palwe parrast Jutlust.

Oh! ellaw, keigewäggeraw ja iggawenne
 Jummal, meie Jesanda Jesusse Kristusse
 Issa, keige asjade Loya ja kaitšia, sind sinno
 Poia ja pühha Waimoga pallume meie süddas
 meist; hallasta meie peale omma armsa Poia
 kalli lunnastamisje parrast, kedda sinna omma
 immelikko nou läbbi ohwriks meie pattude eest
 ning wahhemehheks sinno ja meie wahhele seie
 ilma olled läkkitanud, et se iäbbi se õige wiha
 ma-ilma patto peale ja ka sinno suur heldus
 meie wasto piddi nähtama. Pühhitse ja wallitse
 meid keit pühha Waimoga; koggu, juhhata ja
 kinnita omma ristihwast, ja anna meile ar-
 mo, et meie so õnsaksteggerwa sanna järrele õige
 usso ja pühha ello sees woime kindlaste ellada.
 Hoia ja õnnista meie armsa üllema Wallitseja,
 meie armolisje Keisri = Praua, kedda sa arinust
 meile Peaks ja kaitsiaks olled pannud. Keitse
 tedda, oh Jummal! keige temma tede peäl keige
 kahjo ja hädda eest, mis teminale sallaja ehk
 arwalikkult woiks sundida. Kinnita ja kaswa-
 ta temma ramma ihho ja hinge polest. Lasse
 temma peäl hingada tarkusse ja moistusse, hea
 nou ja sinno kartusse Waimo. Walgusta
 temma südda, et temma omma riki ja rahwast
 jouaks õiete targaste wallitseda, Kristus'e kog-
 godust kaswatada, keige wachlaste pealetulle-
 missed ja kurjad nouud ärrakeelda, ja kalli rah-
 ho sees sinno pühha nimme auuks ja temma ab-
 lamatte heaks kaua ja hästi wallitseda.

Rinnita ja õnnista meie armolisest Keisri-
 Praua nouandjad, ja keik, kedda temma on
 pannud kohto ja muud asjad selletama. Hoia
 ja kaitse temma sõddawäggi ja selle pealikkud
 ma ja merre peäl. Anna neile head ja ühes
 meelissed mõtted, et nemmad sedda noudwad,
 mis sinno, sure Jummal aauks, meie armolisest
 Keisri-Praua, ja keige se rigi kasuks tarwis
 lähhab. Hoia neid keige se eest, mis kahjuks ja
 pattuks woib tulla.

Õdra ärra, oh armolinne Jummal! Keik ras-
 ted nuhtlussed ja willetsussed, mis meie õnna
 pattudega olleme teeninud. Anna meile kindlat
 terwist, siggiwat peatoidust, tõssist armastust,
 ja ühtmeelist ello, et meie rahho sees ja Jum-
 mala mele pärrast issekeskes woiksime ellada.
 Anna ka hea nou keige asjade sees, mis tulle-
 wad ettewõtta ja tehha, et meie nenda laitmat-
 ta ello sees woiksime ellada; ja anna meile pärr-
 rast sedda aialikko ello, iggawest rõmo ja õnnis-
 tust Jeesusse Kristusse sinno Hoia pärrast, kes
 sinno ja pühha Waimoga ellab ja wallitseb
 ühes ollemisses, Amen.

Litania

ehf

Palwe ja eestvalluminne keigesugguse
hädäda sees.

(Isand, heida armo meie peäle ic.)
leitakse Laulo ramato 309. lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pärrast:

Sh armas taewane Jäsa! anna meile säho
hårdussed ilmad, mis sinna tead meile
weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. Sin-
nista wilja wälja peäl, hoia sedda poua ja lia-
wihma eest, ja keige mu kahjo ja kurja eest;
hoia meid nenda ka söda ja werreärrawallamis-
se, katko ja kalli aia eest, et meie sinno helde armo
läbbi woikšime omma iggapärawast toidust ennes-
tele sada, tänuoga wastawötta omma tarwis-
dusseks, ja kui waggad lapsed sinno mele pärr-
rast ellada, Jäsusse Kristusse meie Jäsanda
pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest, kes
tänua tahhawad Jäsusse laua
järe miina.

Sh armosinne Jummal! anna neile armo,
et nemmad woikšid öiete moista sedda juure
waewa, mis meie Jäsand Jäsus keikide inui-
meste eest on näinud, et temma keiksuggust wae-
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal-
mista nende süddamed, et nemmad ilma kawe-
walusjeta wottašid keik patto tööd kahheneda,
wihkada ja mahajätta; sest et meie heide Jä-

susse ihho nende parrast hirmsaste on waewatud ja temma kallis werri arramallatud. Puh hasta sinna nende siiddamed läbbi ja läbbi, et nemmad sinno armo dieite woiksid omma mele tuletada, ja temma auuks sin ilmaš ellada, et nemmad ka seš iggawesieš öhto = söma = aiast woiksid ossa sada Jesusse Kristusse meie Is-
sanda parrast, Amen.

Palwe nende haigede parrast.

Pallugem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

E armosinne Isand Jummal hallastago nende peäle nende hädda sees, andis neile siiddamelikko pattustpödmist, öiget usso kiinist, rdmust pattude andeks-andmist, pühä kannatust keige wallo sees, ja nenda tehko temma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho polest neile hea ollewad, Jesusse Kristusse meie önnisteggia parrast, Amen.

Tanno haigede parrast, kes terweks sanud.

Tännagem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

Kes omma haigusse parrast meie kirriko palwes olnud, ja Jummal armo läbbi parramaš sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastussest, olgo tannatud, et temma meie palwoed kuulnud ja neid parramaš aitud. Temma piddago neid eddespiddi ihhe hea terwise jures, ja andko neile armo, et nemmad terwe ihho sees ihhe wag-

ga süddame ja melega omma Sünisteggia auuks
woitfid ellada. Sedda tehko temma Jesusse Kris-
tusse meie kalli Lunnastaja pärrast, Amen.

Tänno nende eest, kes pärrast omma
lapsewodi kirrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat, n. r. f.

N. N.

Kes pärrast omma lapsewodi tänna esfimees
sel korrol kirrikule tulnud.

Se helde ja armolinne Jesand Jummal olgo
tännatud, kes neid nende lapsewodi ajal
keige kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jälle
nende terwise jure saatnud. Temma andko neile
emmadele omma rohke armo, et nemmad mois-
takfid omma head Jummalat diete tunda ja te-
nida, ja ommad lapsokessed Jesusse auuks ül-
leskaswatada, et nendatao wannemad ja lapsed
Jummalakartusse sees woitfid ellada, ja igga-
wesse ello pärrialks sada Jesusse Kristusse meie
Jesanda läbbi, Amen.

Tänno nende eest, kes lapsewodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikkult
rõmustanud.

N. N. eest, kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud.

N. N. kellele Jummal nore tütre annud.

Se armolinne Jummal olgo tännatud, kes
neid emmaid nende koormast armolikkult

on peästnud. Temma lasto need lapsokessed nende pühha ristmissse seadust möda ülleskaswada, et nemmad omma ello ajal kurratit ja keik temma asjad ja kombed woiksid ärrawanduda, omma Jesust puhta süddamega tenida, ja nenda iggawesse ello pärraks sada. Need emmad aitko se armas Jummal jälle nende endise terwise jure Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Tänno surnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Tedda Jummal siit kurjast ilmast on ärrakorristanud.

Se keigewäggerdam Jummal, kes tedda omma pühha nou järrele siit kurjast ilmast on ärrakorristanud, andko neile kehadele rahhoyist hingamist mulla sees, wiimfel päwal ühhe rõõmsa üllestoussmissse iggawessseks eluks. Ta wotko neid, kes nende surma pärrast kurwaks sanud, omma pühha Waino armoga rõmustada: agga meid keik õppetago temma meles piddama, et ka meie peame surredama, et moie tahjime ühhe õusa surma wasto targaste ennast walmistada, ja ommal ajal festsiimatsest waerwalissest ilmast õusa-te ärralabluda. Sedda andko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Wahhakulutamisse Sannad.

Meie kobbus on ka Jummalat palluda, et se abbiello saaks aujaste ja kassinaste meie seas petud. Niüd

tahhab

tahhab ennast üks paar rahvast
 tahwad ennast monni paar rahvast
 abbiello sisse anda, mis mahhakulutakse,
 esimest }
 teist } forda
 kolmad }

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Ons nüüd kellelgi middagi nende abbiello wasto
 rakimist, se tehko sedda aegsaste, ja olgo pärrast
 wait. Jummal andko neile omma armo ja õn-
 ne Jესusse Kristusse meie hinge peigmehe pärr-
 rast, Amen.

Se Jumma! a rahho, mis üllem on
 kui keik moistus, hoidko meie süd-
 damed ja meie meled Kristusse
 Jესusse sees iggaweseks
 elluks, Amen.

Monningad Palwe = Laulud,
 mis enne Maria kitusse Laulo:
 Minno hing auustab wägga n. t. f.
 Woib laulda.

Wata Laulo = ramato 104 lehhe küljes.

Kristusse Tullemisse Pühhal.

Walmistage teed selle Issandale. Halleluja!
 Halleluja!

Ja tehke temma tee = radda tassafeks. Halleluja!
 Halleluja!

Joulo pühhal.

Uks laps on meile sündinud. Halleluja! Halleluja!

Uks Poeg on meile antud. Halleluja! Halleluja!

Paasto Aial.

Kristus on meie eksitusse pärrast hawatud. Halleluja! Halleluja!

Ja meie pattude pärrast risti podud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse ülestousmisse Pühhal.

Kristus on surmest ülestoussnud, Halleluja! Halleluja!

Ja on meile allo jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse Toewaminnisse Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Halleluja!
Ja istub Jummal parramal kael. Halleluja! Halleluja!

Nellipühhil.

Läkkita meile sinno pihha Waimo, Halleluja! Halleluja!

Kes meie süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolm-aino Jummal Pühhal.

ja

Muuil Pühhapäiwil.

Mäita meile, Jesand, sinno armo, Halleluja! Halleluja!

Ja anna meile sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Lau-

Lulud, ehk Palwed, mis Altari ees laulakse.

1. Kristusse Tullemisse Pühade Aial.

Armas Jeesand Jummal, ärrata meid illes patto unnest, et meie walmis olleme, kui sinno armas Poeg tulleb, tedda rõmoga wasto wõtma ja pühta süddamega sind tenima, sesamma sinno armsa Poia Jeesusse Kristusse meie Jeesanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Meie tänname sind, feigewäggewam, armolinne Jummal, et sinna omma armsa Poia meie heaks olled lastnud inimesseks sündida: aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie süddames waimolikkul kambel woiks sündida, et meie nenda ommast wannast pattusest sündimisest lahti peäseme, sesamma sinno Poia Jeesusse Kristusse meie Jeesanda läbbi.

3. Neäri Päxwal.

Meie tänname sind helde Jummal, armas taewane Jeesa, et sinna omma armsa Poia kääso alla olled pannud, et temma meid kääso needmissest ja Jummalala wihasst piddi peäsima; meie pallume sind süddamest, anna meile niid woimust feige pattude peäle, et meie neid wihtas me mahhajättame, ja pühha õige ello sees sinno sees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie kallii Onnisteggia läbbi.

4. Kolme Kuninga Päxwal.

Oh feigewäggewam, helde ja armolinne Jummal; kes sinna need targad hommiko

maalt ühhe tãhhe lãbbi sinno Poia jure Petlem-
ma olled juhhatanud; sind pallume süddamest:
anna meile armo, et meie omma Sünisteggia
omma süddamesse õsime ja leiame, ja temma
jure ellawa usso ja pühha elloga jame Jesusse
Kristusse n. t. s.

5. Maria Pühastamisese ehk Riinla pãrwal.

Sh keigewãggewam, iggawenne Zummal, kes
sinna waggale Suneonile olled tõeks temud,
mis sa pühha Waimo labbi temmale ollid too-
tand, et temma ei pidand siit ilmast enne lastu-
ma, kui temma omma Sünisteggiat Jesusst pididi
nãggema; sind pallume meie süddamest; anna
ka meile õige usso lãbbi Jesusst nõhha, et meie
tedda ka siin kurja ma-ilina ette wõime tunnis-
tada ja kita, n. t. s.

6. Maria Kalutamisese Pãrwal.

Mei tãuname sind, oh iggawenne Zummal,
armas taewane Issa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peale olled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks lastnud inni-
messeks sindida; meie pallume sind keigest süd-
damest: walgusta ja te targaks pühha Waimo
lãbbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
armo õiete õppime tundma, ja sinno Poia sin-
dinnisest, kannatamisest ja surmast kasso sa-
me, n. t. s.

7. Paasto Aial.

Mei tãuname sind, armolinne, iggawenne
Zummal, et sinna omma aino Poia peale
ei olle armo heitnud, waid tedda keikide inni-
meste heaks olled surma sisse annud, et temma
keik

keik meie pattud piddi ristis - pu peäle kandma; ja ärrawoitma; meie pallume sind süddamest: pu hasta meid keikist pattudest, et meie siin armoaial sinno armorikis ellame, ja nenda ka wiinasti so au - riki same, seiamma sinno Poia, n. t. s.

8. Kristus üllestousmisse Pühhal.

Mie tänname sind, helde ja armoline Zummal, et sinna omma Poia surma läbbi patsto ja surma käest olled woimust ärrawotnud, ja tedda meie heaks kolmandamal päwal üllest ärratanud, et meie temma läbbi piddime õigeks ja waggaks sama; anna nüüd meile armo, et meie sedda keigest süddamest ussume, ja omma üllestousnud õnnisteggia auuks udes ellus ellame, n. t. s.

9. Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Mie tänname sind, armoline Zummal, meie armas taewane Issa, et sinno targa nou läbbi sinno armas Poeg meie käsüks taewa laimud, ja meie eest ikka pallub; anna meile armo, et meie nüüd ka, nenda kui meie kobbus on, waimolikkul kombel ühhe pühha ello ja himnoga temmaga taewa lähame, ja temma sanna kuleme, n. t. s.

10. Telli pühhil.

Mie tänname sind, helde, iggarvenne Zummal, et sinna omma pühha Waimo keitile usklikeledele olled tootanud, et temma neid keigetõe sisse peab juhhatama; anna ka meile armo, et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta, waid et meie ommad süddamed temma hõnõks anname, ja ikka temma sanna kuleme, n. t. s.

11. Kolm-aino Jummal Pühhal.

Mie tänname sind, oh keigewäggeram igga-
 wenne kolm-ainus Jummal, et sinna meid
 olled lunnastanud, ja nou le dnud, kuis meie sin-
 noga piddime ühte sama; meie pallume sind süd-
 da mest; sunnita meid ueks innimesseks pühha
 Walino läbbi, et meie ue süddamega ülle keige
 asjade sind woime karta, armastada ja sinno
 peäle lota, Jeesuse Kristusse meie Issanda
 pärrast.

12. Neil Pühhapäiwil pärrast kolm-aino
 Jummal pühha.

Sh helde Jummal! armas taewane Issa, sin-
 na tuunistad ühe kalli wandega, et sul ei
 olle melehead pattuste innimesste hukatussest ja
 surmast, waid tabhad, et nemmad peawad pat-
 tust pöörma, ja sinno mele pärrast ellama; sind
 pallume meie keigest süddamest, wotta armust
 kautada keik meie patto siud, ja pädw päwalt
 meie süddaned puhastada Jeesuse Kristusse
 meie kalli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesse Päwal.

Sh keigewäggeram, helde ja armolinne Jum-
 mal, kes sinna pühha ristiat Joannest olled
 läkkitanud, et temma pattu-pöörmissse õppetusse
 läbbi meie Issandale Jeesusele piddi teed walmis-
 tama, ja õnnistusse tundmist pattude andeks-
 andmisses õppetama; sind pallume meie südda-
 mest; lasse sinno armo walguft ja wägge paista
 meile ja keikile, kes isiwad pummedusses ja surma
 war

warius, ja sata meie jallad ehk süddame himmud rahho tee peale, Jeesuse Kristusse n. t. s.

14. Maria Ratsma-minnemisse Pääwal.

Sh armolinne, iggawenne ja helde taewane Jessa, kes sinna pühha Waimo läbbi Elisabetile olled teada annud, et se õnnistud Abraami feme Jeesus Kristus Mariast piddi ilmale sändima; anna meille armo, ja te targaks meie süddas med sinno armo walgusse ja wäe läbbi, et meie ka sinno armsa Poia öiete õppime tuudma, keige patto wasto abbi ja armo temma kaest ortsima ja sama, ja nenda sinno au ja õnnistusse riki pärrime sesamma sinno Poia Jeesuse n. t. s.

15. Miiheli Pääwal.

Sh keigewäggeram, armolinne Jummal, kes sinna ommad pühhad Ingalid sinno jure nime me auuks ja kitusseks olled louud, ja läkkitad neid ka nende tenistuseks, kes sedda iggawest õnnistust peawad pärrima; anna meille armo, et meie neid süddameikko pattusipõormisse ja pühha elloga woiksime rõnustada, et meie nenda woime sinno tahtmist tehha ma peal, kui Inglid taewas; hoia ja kaitse meid armust pühha Inglidega meie elio ortsani, et meie pärrast nendega sind iggawest woime kita ja tännada, Jeesuse Kristusse n. t. s.

16. Jummal Räsust.

Sh keigewäggeram, pühha ja õige Jummal, kes sinna keik pattud wägga wihtad, ja se pärrast omma poia läkkitanud seie ilma sisse, es temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärrarikkuma, ja et kasso õigus meie sees piddi sändima; meie

meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid wæsi rammotumaid, et meie pühha Waimo läbbi sinno kässo järtele kui waggad lap'ed ellame, ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jeesusse n. t. s.

17. Pühhasi Kristi Usfust.

Armās Jand, keigewäggeram Jummal, kelle kässt keif head ja täielikkud annud tulles road, ja tead, et ütsti ei woi ennesele ommast wæst õiget usko anda, sepärrast pallume meie süddamest: anna omma pühha Waimo läbbi meile õiget usko, et meie omma Jofandast Jeesust õiete õppime tundma, temma sanna ikka kuulma, ja nenda kindla lotusse läbbi tunnaga ühte meie otsani jama, Jeesusse n. t. s.

18. Palwest.

Sh helde, armolinne ja tõssine Jummal, kes sinna meid olled kästnud palluda, ja tootand keifide palwed kuuda, kes omma patto hadda tundwad, kahhetsewad ja sinno käest abbi otsiwad; anna meile armo, et ka meie woime waimus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati, patto ja ma-ilma nou-andmisse peale woinust sada, Jeesusse Kristusse n. t. s.

19. Ristmissest.

Sh keigewäggeram Jummal, armās taewane Jessa, kes sinna omma armija Poia meile lunnastajaks olled annud, ja temma läbbi pühha ristmisse ja uestsündmisse olled seadnud, et meie piddime ommast pattust lahti ja sinno ristisama; anna meile nüüd armo, et meie omma pattust süddant iggapäwase kahhetsemisse ja pattust-põõrmisse läbbi ärra-upputame, ja keige patto

patto ja kurja himinudega suretame, et se uus
 inimene ehk südda woiks ette tulla, ja sinno,
 meie Jummal, ees õige ja pühha ello sees ellada,
 Jesusse Kristusse n. t. s.

20. Pühast Öhto-sõma-aiast.

Mie tänname sind, armas Jummal, helde
 taewane Issa, et sinna omma armsa Poia
 olled läkitanud meile lunnastajaks, kes omma
 kalli libbeda kannatamisega ja surma mällestus-
 seks se pühha öhto-sõma-ai on seadnud; anna
 meile armo, et meie õiete õppime moista, kui
 wägga meie helde Sunisteggia meid on armast-
 tanud, ja lunnastamisega läbbi meile saatnud,
 et meie temma läbbi keigest kurjast ja patiust
 peame lahti sama: puhhast ja parranda meie
 süddamed pühha Waimo läbbi, et meie omma
 Sunisteggia lunnastamisest iggapäaw woime
 abbi ja kasso sada, sesamma meie kalli lunnas-
 taja pärrast.

21. Pärrast Öhto-sõma-aega.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, et
 sa meid omma Poia läbbi olled lunnastas-
 nud, ja sesinnatse kalli armo mällestusseks meid
 temma kalli ihho ja werrega söötanud ja jootanud;
 meie pallume sind süddamest, lasse se meile siggi-
 da, et meie keik pattud, mis pärrast meie ar-
 mas Jesus on surnud, süddamest wihkame, õi-
 ges uskus wägge wottame, kannatlikud olleme,
 ja igsekeskis tullise armastuse sees ellame, sinno
 armsa Poia meie Issanda Jesusse Kris-
 tusse pärrast.

Laulatamisese Sannad.

Selle Kolm - aino Jummalala.

Jummalala se Issa, ja se Poia, ja se pühha
Waimo nimmel, Amen.

Armad Sèbrad.

Sesunnane paar rahwast,

Peigmehe niimi on N. N.

Prudi niimi on N. N.

tahwad ennast abbiello sisse anda. Et nüüd
ühhelgi rännini ei olle olnud middagiräkimise
nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi luba
ba olla, parrast sedda aega middagi
nende abbiello wasto räkida.

Separrast küsün miinna sinnult,

Peigmees,

Prunt,

kas sinno süddame nou on, et sinna tahhad

Omnia Prudi N. N. ommaks naeseks

wõtta.

Omnia Peigmeest N. N. ommaks meh-

heks wõtta,

ja temmaga ellada ja kannatada keik, mis Jummal
sinno peäle panneb, head ja kurja, rõmo ja
willetust, rikust ja wäesust, egga tahha ennast
temmast ärralahhutada, enne kui Jummal isse
teid lahhutab surma läbbi.

Ons sul nüüd se meel ja nou, siis üttele keikide
kuuldes selgeste:

Jah Jummalala Nimmel

Menda küssin minna ka sinnult.

Pruut n. r. f.

Wahhetage nüüd abbiello sõrmuksed.

Andke ka teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei pea
ükski inimenne lahutama.

Sepärrast, et teie nüüd ennast abbiello sisse
annate, ja sedda Jummal ja inimeste ette tun-
nistate, ja teine teisele sõrmuksed ja kät ollete an-
nud, laulatan minna teid ühte, abbiello-rahwaks:
Jummal se Issa, Jummal se Poia ja
Jummal se pühha Waimo nimmel, Amen.

Kuulge nüüd Jummal sannast, mis abbiello
on, ja kuidas Jummal sedda on seadnud.

Menda ütles Jummal Issand :

Se ep olle mitte hea, et inimenne ükski on,
ma tahhan temmale abbi tehha, mis temma koh-
hane on.

Süis lastis Jehowa Jummal raske unne se
inimesse peäle tulla, ja ta uinus maggama, ja
Ta wõttis ühe temma külje-luust, ja panni se
kohha lihaga jälle kinni. Ja Jehowa Jummal
ehhitas se külje-lu, mis ta inimessest olli wõtnud,
naeseks, ja satis tedda Adama jure. Süis ütles
Adam: Se on nüüd lu minno luust, ja lihha min-
no lihast, tedda peab mehhe naeseks hütama, sest
et ta mehhest on woetud; sepärrast jättab mees
omma issa ja omma emma mahha, ja hoiab
omma naese pole, ja nemmad peawad üks lihha
ollema.

Et teie ennast nüüd ollete Jummal nimmel
abbiello sisse annud, süis kuulge esmalt Jummal
sanna sest abbiellust.

Nenda ütleb Pühha Paulus :

Naesed, kuulge omma meeste sanna, kui JSfanda sanna, sest mees on naese Pea, nenda kui Kristuske on koggodusse Pea, ja temma on omma ihho õnnisteggia. Agga nenda kui koggodus Kristusse melevalla al on, nenda ka naesed omma meeste melevalla al keige asiade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed, nenda kui Kristuske on armastanud koggodust, ja on isfeennast selle eest ärraanud, et Ta sedda piddi pühhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee pessemisse läbbi sanna sees, et ta sedda koggodust emtesele piddi seadma ausaks, ühheks koggodusseks, kel ep olleks ühtegi wigga egga kortso, egga muud seddasarnast, waid et ta piddi ollema pühha ja laitmatta; nenda peawad ka mehhed ommad naesed armastama, kui omma enneste ihhud. Kes omma naest armastab, se armastab isfeennast; sest ükski ep olle ial omma ennese sihha wihtanud, waid temma toidab ja hoiab sedda, nenda kui ka JSfand sedda koggodust. /
Teiseks.

Kuulge ka sedda risti, mis Jummal abbi ello peäle on pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto :

Ma tahhan sulle wägga paljo wallo sata, kui sa kaima peäl olled, walloga pead sa lapsi ilmale toma, ja sinno himmo peab so mehhe järrele ollema, ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Za Mehhe wasto ütles Jummal :

Et sa olled kuulnud omma naese sanna ja sõ
nud

nud sest puust, mis ma siud käsksin ja ütlesin :
 sinna ei pea sest sõma : ärranetud on se Ma sin-
 no pärrast, waewaga pead sa sest sõma keit omma
 ello aia ; ja kibbowitso ja ohhakaid peab ta sulle
 käsawatama, ja sinna pead wälja rohhud sõma :
 omma palle higgi sees pead sa leiba sõma, senni
 kui sa jälle mullaks saad, sest sestammast olled sa
 woetud. Sest sinna olled põrm, ja pead jälle
 põrmuks sama.

Kolmandamoks.

(Kui teie omma abbiello Jummal tahtmisse
 järrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõõm ol-
 lema, et teie teate ja usfute, et teie abbiello on
 Jummal mele pärrast; sest nenda on kirjutud :
 Jummal loi se innimesse omma nõo järrele
 Jummal nõo järrele loi Ta redda : mehheks
 ja naeseks loi temma neid, ja Jummal õn-
 nistas neid, ja Jummal ütles neile : tehke
 suggu ja teid sago paljo, ja täitke se Ma
 täis, ja saatke sedda ennest alla, ja wallit-
 sege ülle kallade mis merres, ja ülle lindude
 mis taewa al, ja keit ülle ellajatte, mis Ma
 peäl liguxwad. Ja Jummal watas keige se
 peäle, mis Ta olli teinud, ja wata, se olli
 wägga hea.

Sepärrast ütleb ka kuningas Salomon :
 Kes ühhe hea naese saab, se saab hea asja, ja
 saab Issandalt õnnistust.

Pallugem.

Oh armolinne Issand Jummal ! Kes sa meest

ja naest olled lonud, ja abbiello seadnud, ja peä-
 legi ihho sougha õnnistanud, ja se läbbi sedda sal-
 laja asja ennetähhendanud, et sinno armas Poeg
 Jesus Kristus omma prudi, selle pühha risti-kog-
 godusse, peigmes piddi ollema: meie pallume
 sinno pohjatuma armo: ärra lasse sedda abbiel-
 lo mitte hukka ja nurja minna, waid pühhitse ja
 hoia sedda meie seas, ja anna sellesinnatjele ab-
 biello rahwale armo, ihho ja hinge polest, et nem-
 mad wottaksid sind karta ja armastada, ja sinno
 rahho sees ühhomelelissed olla, Jesusse Kristusse
 meie Jesanda läbbi, Amen.

Jesusa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Jehowa õnnistago teid ja hoidko
 teid.

Jehowa lasko omma palle paista
 teie peäle, ja olgo teile armo-
 linne,

Jehowa tõstko omma palle teie peä-
 le, ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et
 teie omma abbiello Jummalala tabtmisse järrele
 woiksite hakkada ja aiada, ja sedda õnne, mis
 Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud,
 sada. Jummalala pühha Waim juhhatago
 teid õige tele, Amen.

Ristmisse Sannad.

Selle kolm-aino Jummal, Jummal se Issa, Jummal se Poia ja Jummal se pühha Waimo nimmel, Amen.

Mis peab lapse nimmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim, ja anna maad pühhale Waimule! N. N. Wotta pühha risti, täht omma otsa ja omma rinna ette.

Uhheks meletullemiseks,

Et sind ristitakse Kristusse peale, kes sinno heaks risti lödud, ja et sinna keigest pead ossa sama, mis Kristus omma kannatamise ja surma läbbi sinnu on saatnud; ja et sinna kannatlikko südamega keik risti surmani pead kandima, mis temma sinno peale panneb.

Pallugem:

Oh keigewäggewani, i g a w e n n e Jummal, meie JSsanda JEjusse Kristusse Issa, minna hüan sind appi sesinatsse sinno sullase N. N. (ümmandaja N. N.) pärrast, kes sinno ristmisse ande pallub, ja sinno iggawest armo, weimollikko uesündimisse läbbi tahhab. Wotta tedda wasto, JSsand, nenda kui sinna olled ütelnud: palluge, siis peab

teile antama, otsige, siis peate teie leida ma, Kopputage, siis peab teile lahti tehtama. Sepärrast anna nüüd sedda head sellele, kes pallub, ja te üks lahti sellele, kes kopputab, et temma se taewase pessemisse iggawest õnnistust woiks sada, ja sinno iggawest riki pärrida, mis sinna armust olled tootanud, JEsusse Kristusse meie Jssanda läbbi Amen.

Pallugem weel:

Oh keigewäggewam, iggawenne Jummal, kes sinna wee-upputusse läbbi omma kange kohto pärrast sedda uskmatte ilma olled ärraupputanud, ja sedda usklikko Noa kahhetsakesi omma sure armo pärrast hoidnud, ja sedda kangekaelast Barao keige temma wäega punnase merresse ärraupputanud, ja omma Jsraeli rahwast kuitwalt läbbi saatnud, ja olled sega omma ristmisse pessemist, mis pärrast pididi tulles, enne tähhendanud, ja omma armsa Poia meie Jssanda JEsusse Kristusse ristmisse läbbi sedda Jordanit ja keit wet õnsaks ja rohkeks ärravessemisfeks olled pühhitsenud ja seadnud. Meie vallume sesinnatse sinno Poia pärrast sinno pohjatuma armo, hal-

hallasta sefinnatse omma sullase N. N. (ümardaja N. N.) peäle, ja õnnista tedda õige usoga waimus, et sefinnatse õnsa wee läbbi temma sees woiks ärra-
 uppuda ja kadduda feik, mis temmale Adamast on sündinud, ja mis temma ka isse se peäle on teinud, et temma uskmatumatte arrust woiks ärralahkuda, pühha risti-kogodusse laewa sees kuitwalt rahhul olla, ja iggal aial tulline waimus, rõmus letusfes, sinno pühha nimme õiete tunda, karta ja armastada, et temma keige usklikkudega igawest ello woib sada, kui sinna olled toetayud JEsusse Kristusse meie Issanda pärrast.

Minna waimun sind ärra, sinna rojane waim, Summola se Jäsa, ja se Poia, ja se pühha Waimo nimme, et sinna ärralahhad sefinnatsest JEsusse Kristusse sullasest, (ümardajast) nimme N. Amen.

Kuulgem pühha Markusse pühha Ewangeliummi.

Ja nemmad töid lapsokessi JEsusse jure, et temma neisse pididi puutma; agga Jüngrid sõitlesid neid, kes neid temma jure töid. Agga kui JEsus sedda

näggi, sai temma meel wägga haigeks, ja ütles neile: Laske need lapsokesjed minno jure tulla, ja ärge keelge neid mitte; sest n' sagguste pärralt on Jummalala riik. Tõest minna ütlen teile: kes ial Jummalala riiki wasto ei wotta kui lapsokes, se ei sa mitte senna sisse. Ja temma wottis neid süllesse ja wanaid käed nende peäle, ja õnnistas neid.

Pallugem.

Jesusa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Se Jesand hoidko sinno sissetullemist ja wäljaminnemist nüüd ja iggawest, Amen.

N. Kas sinna waännud ärra kurratit?

Jah minna waännun tedda ärra.

Ja keik temma tööd ja teggo?

Jah.

Ja keik temma asjad ja kombed?

Jah.

N. Kas sinna ussud Jummalala se Jesa keigewäggenama taewa ja Ma Loja sisse?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussud Jesusse Kristusse temma aino Poia meie Jesanda sisse, kes on sadud pühhas Waimust, ilmaledodud neitsist Mariast, kannatanud Pontsiusse Pilatusje al, risti peäle wadud,

dud, surnud ja mahhamaetud ; alla läinud põrgo hauda, kolmandamal väawal jälle ülestõusnud surnust, üleslâinud taewa, istub Jummal omma keigewâggewama Jõsa parremal kâel, seält temma tulleb kohhut moistma ellawatte ja surnutte peäle ?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussud rõhha Waimo sõsse, üht rõhha risti-koggodust, rõhha habe õsfasamist, pattude andeks-andmist, lihha ülestõusmist, ja iggawest ello ?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada ?

Jah Jummal nimmel.

N. Minna ristin sind Jummal se Jõsa, Jummal se Poia, ja Jummal se rõhha Waimo nimmel.

Se keigewâggewam Jummal, ja meie Jõsanda Jõsusse Kristusse Jõsa, kes sind N. N. ueste sünnitanud wee ja rõhha Waimo lãbbi, ja sünnule keik pattud andeks annud, se kinnitago sind omma armoga iggawessõks elluks, Amen.

Jehowa õnnistago sind, ja hoidko sind ;

Jehowa lasto omma palle paista
sinno peale, ja olgo sulle armo-
linne ;

Jehowa tõstko omma palle sinno
peale, ja andko sulle rahho, A-
men.

Se armolinne Jummal andko armo,
et se lapsokenne woiks ülleskaswada sure
Jummala mele parrast ja auuks, omma
wannematte rõnuks, ja omma ennese
hinge õnnistusseks.

Agga teie, kes teie lapse asemel kur-
rati tööd ja teggo, asiad ja kumbed ol-
lete ärrawandunud, tulltage omma mele,
mis teie ommas ristmisses Jummalale
ollete tootanud, ja mis meie Issand Je-
sus Kristus ütleb ; kui teie ei põra üm-
ber, ja ei sa kui need lapsokessed, siis
ei sa teie mitte taewa-riiki. Agga se
armolinne Jummal andko armo teile ja
selle lapsokessele JEsusse Kristusse
meie Issanda parrast,
Amen.

Jummala rahho olgo teiega, Amen.

Palwe

Palwe Matmissse jures.

Mullast olled sinna lodud :

Mullaks pead sinna sama ;

Mullast ärrätab sind JEsus Kristus sinno
Dnnistreggia jälle wiimsel päwal ülles.

Pallugem :

Oh ! Keigewäggewam ja armolinne iggawenne
Zummal, kes sinna pattude pärrast inni-
messse peäle olled pannud, et temma peab surres-
ma, kes sinna ka (et inimessed ei piddand igga-
weste surma sisse jama) omma aino sündinud
Poega JEsust Kristust olled surma sisse annud,
kennel ep olnud ühtegi patto, ja nenda omma
Poia surma läbbi sedda õnne keikile usklikeudele
ja waggadele olled saatnud, et surm ei woi neile
kahjo tehha. Põra nüüd omma Issa palle om-
ma waeste laste pole, ja anna meile sinno rohke
armo, et meie sün ühhes kous olleme sinno kitus-
seks ja auuks, ja et meie sesinnatse matmissse ju-
res omma mele tulletame, et ka meie (kui sinna
tahhad ja meid kutsud) peame surrema ja mul-
laks sama, ja et meie õppime hästi moistama, et
meil sesinnatse willetsa ello sees kindlat asfet ei olle.
Anna, oh armolinne Zummal omma armo, et
meie sedda takka nouame, mis iggawenne on,
ja sesinnatse häddalisse ello sees nenda ellame sin-
na pühha tahtmissse järrele, et meie sesinnatse
meie wennaga (õega) wiimsel päwal üllestoufeme
iggawessseks elluks, sinno armsa Poia JEsusse
Kristusse meie Issanda pärrast,
Amen.

92

○ ○ ○

Pallugem roel :

Issa meie, kes sa olled taewas, n. t. s.

Jehowa õnnistago sind, ja
hoidko sind.

Jehowa lasko omma palle
paista sinno peäle, ja olgo
sulle armolinne.

Jehowa tõstko omma palle
sinno peäle, ja andko
sulle rahho,
Amen.

Grand M...
-1.

15 = 96

4 = 82

4 = 65

1 = 50

15 = 96

10 = 74 1/2

10 = 74 1/2

ma

20 = 70

55 = 70

14 = 70

27 1/2 = 70

